

ΚΩΜΩΔΙΑ

Ο ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ.

ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.

Συντεθείσα

ΥΠΟ

Ν. ΑΥΒΑΖΙΔΟΥ

~~~~~  
Ὡς εἰκόλον ἀπόσασθαι καὶ  
ἀπαλείφαι πᾶσαν φαντασίαν  
σκληρὰν, ἢ ἀνοήσιον, καὶ  
εὐθὺς ἐν πάσῃ γαλήνῃ εἶναι.  
( Μάρκ. Ἀρτίων, τῶν εἰς  
ἑαυτὸν. ).  
~~~~~

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΕΙ.

Ἐκ τῆς Τυπογραφίας Παντολέοντος Ἰγνατιάδου
καὶ Ἀδελφῶν.
1840.

UNIVERSITY OF

LIBRARY

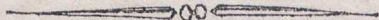
1914

1914

UNIVERSITY OF

LIBRARY

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ.

Τῆς μὲν ὑποθέσεως τοῦ Δράματος διαδηλουμένης ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς, ἐνόμισα περιττὸν νὰ σημειώσω τι ἐκ περισσοῦ ἐνταῦθα. Τὸ δὲ νὰ ζητήσω συγγνώμην παρὰ τῶν ἀναγινωσκόντων τὴν ἀνά χειρας Κωμωδίαν διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῆς Α'. Πράξεως, καὶ τὸ ἀπίθανον τῆς Β'. (Ἐὰν καὶ τοῦτο δικαιοῦται παρὰ τῆς ἐπιγραφῆς) γινωρίζω ὅτι δὲν θέλω ἐπιτύχειν. καθότι οὐδαίς, νομίζω, τῶν νεωτέρων συγγραφέων ἐπέτυχε τοῦτο, ἂν καὶ τινες ἐξ αὐτῶν καὶ κάλλιστα συνέγραψαν, καὶ ἐπὶ τὸ χολακρευτικώτερον ἐπροοιμίασαν καὶ τοῦτο· διότι φύσει ῥέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ ψέξη ἢ νὰ ἐπαινέσῃ τι κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ. Τοῦτο δὲν μόνον ἐγὼ ἐξαιτοῦμαι παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν νὰ παρέξωσι συγγνώμην τῇ Κυριαῖ Ἀσπασίᾳ διὰ τὴν παρρησίαν της, ἀλλὰ τί πταίει καὶ ἡ νεότης αὕτη; ὡς ὄψονται αὐτὰ τὰ πράγματα

Ὁ Συγγραφεύς.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Τοῦ Δράματος.

Φιλόσοφος.

Δῆμος. } Αἰτοῦντες συμβουλήν παρὰ τοῦ Φιλ.
Ἡλίας. }

Κώσας. Ὑπηρέτης. }
Ἀσπασία. Θυγάτηρ. } τοῦ Φιλ.

Ζωήτσα μουσική τῆς Ἀσπασίας.

Μιουχδάρης, ὁ Δημοτικὸς Ἀσυνόμοσ.

Λέανδρος, ἐραστὴς τῆς Ἀσπασίας.

[Ἡ Σκηνὴ Ἐν Κωνσταντινουπόλει.]

ΠΡΑΞΙΣ Α.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

(Ὁ φιλόσοφος καθήμενος πλησίον τῆς τραπέζης του ἔχει ἐπ' αὐτῆς μέρος κυβίου , ἐφ' οὗ ἔχει σημειωμένον αὐαλέν τινα , καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἐν τετραγώνῳ .)

Φιλόσοφος .

Ἰδοὺ τέλος πάντων ἐπέπρωτο εἰς τὸν δέκατον ἑννάτου αἰῶνα , ν' ἀνακαλυφθῆ καὶ ὁ τετραγωνισμὸς τοῦ κύβου ! Ἰδοὺ πρόδοξος καὶ κατὰ τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην ! Πρέπει λοιπὸν τὴν ἀνακάλυψίν μου αὐτὴν νὰ τὴν διασαλπίσω διὰ τῶν ἐφημερίδων , ὥστε νὰ παύσωσι πλέον τῶν Μαθηματικοδιδασκάλων αἱ ἐρριναὶ ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν μαθηματικὴν ἀνακάλυψιν ! Καταβῆτε καὶ σεῖς ἀπὸ τὴν Σελήνην μαθηματικῶτατοι Πυθαγόρα ! καὶ Ἀρχιμήδη ! νὰ ἴδῃτε λέγω τοὺς νέους Μαθηματικοφιλοσόφους τοῦ δεκάτου ἑννάτου αἰῶνος . Πρὸ πάντων ὅμως πρέπει νὰ εἰλω τὴν ἀνακάλυψίν μου ταύτην εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τὰ τὴν εἰρανώσωσιν οἱ ἐκεῖ προφῆσορες , καὶ μετὰ ταῦτα εἰς

τὴν Ἑλλάδα νὰ τὴν χειροτονήσωσι . Μὴ θαυμάζετε πλέον τὸν Θαλῆν διότι κατέγραψε ἐπὶ ἡμικυκλίου τὸ τρίγωνον , οὐδὲ τὸν Πυθαγόρα διότι εὔρεν ὅτι τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου ἡ ὑποτείνουσα πλευρὰ ἴσον δύναται ταῖς περιεχούσαις , καὶ διὰ τοῦτο ἔθυσε καὶ ἑκατόβην , ὡς λέγουσιν . Ἀλλὰ θαυμάσατε λέγω τὴν νέαν μου ταύτην ἀνακάλυψιν , καὶ θύσατε ἐπ' αὐτῆς ὅ, τι ἂν ἔχετε πολυτιμώτερον ! ! ἀλλὰ τί βλέπω ; (παρατηρῶν τὸν κύκλον) χρειάζεται ἀκομῆ μικρὰ ἰκίφεις διὰ νὰ συγχωνεύσω τὰ μείναντα μέρη μεταξὺ τοῦ τετραγώνου καὶ τοῦ κύκλου , καὶ τότε πλέον κάμω τελείαν τὴν ἀπόδειξιν .

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ .

Δῆμος καὶ Φιλόσοφος :

Δῆμος .

Καλημέρα κύρ φιλόσοφέ μου !

(Ὁ Φιλόσοφος σιωπῶν παρατηρεῖ τὸν κύκλον , ἔχοντα οὕτως , Ὁ δὲ Δῆμος βλέπων καὶ αὐτὸς τὸ σχῆμα τοῦ κύκλου εἰς τὸν χάριτην ἐπιαναλαμβάνει .)

λογιζόμενος, ποῦ
μοῦρη σου, ἐπει-
εἶναι πολὺ μεγάλο.

ὡς μαινόμενος, περιπέρε-

ένιος τοῦ δωματίου του καὶ ὁ-

σὲ Ἀἴμος ἀκολουθεῖ περιπαικτικῶς

Φιλόσοφος.

αἰετὶς; ἀγράμματα! ἀπαίδευτε! ἀγεωμέτρητε! ἀ-
γεωγράφητε! ἀναρίθμητε! ἀρύστικε! ἀνασρολόγητε! τὸ
σχῆμα τῆς μήτης; ὄχι ἀναλφάβητε τὸ σχῆμα, ἀλλ'
ἢ μορφή τῆς μήτης. καὶ ἴδου τί διαφέρει τὸ σχῆ-
μα ἀπὸ τῆν μορφήν· σχῆμα λέγεται ἡ ἐξωτερικὴ κα-
τάστασις τοῦ πραγμάτων, τὰ ὅποια εἶναι ἔμφυχα, μορ-
φή δὲ ἡ ἐξωτερικὴ κατάστασις τῶν πραγμάτων, τὰ ὅ-
ποια εἶναι ἄφυχα, καὶ ἐπειδὴ ἡ μήτη εἶναι πρᾶγμα καὶ
ἄφυχον, πρέπει νὰ λέγωμεν τῆν μορφήν μιᾶς μεγάλης μη-
της καὶ ὄχι τὸ σχῆμα ἡνομιζέις ἀμαθέσατε ὅτι δύνασθε ν'
ἀνατρέψῃς μίαν πρότασιν ἐξηγμένην ἀπὸ τῆν φιλο-
σοφίαν τοῦ Πλάτωνος, καὶ παραδεδεγμένην παρ' ὅλων
τῶν ἀκαδημιῶν καὶ Πανεπιστημίων τῆς Γαλλίας, Ἰσπανίας,
Πορτογαλλίας, Ἀγγλίας, Δανίας, Σουηδικίας,
Βοημίας, Πρωσίας, Οὐγγαρίας, Πολλωνίας, Βαυαρίας.

Γερμανίας,

Λανδίας, Ῥωσσίας

καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ

φρικτῆς, Ἀμερικῆς

πρότασις αὕτη δεκτὴ καὶ

Σελήνης; ἀλλ' ἐσεῖς οἱ βάν

ρίζοντες τὰς σημασίας τῶν λέξε

δίας καὶ ἀκαταλλήλως λέξετε καὶ

μάεων, μὴ σημαίνοντων τὰ αὐτὰ περι

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

Κώσας καὶ οἱ λοιποί.

Κώσας.

Τί ἔχεις ἀρέντη πού φωνάζεις;

Φιλοσοφός.

Ἰθύμωσα μὲ αὐτὸν τὸν ἀμαθέστατον ἄνθρωπον, ὅστις ὄχι
μόνον συνέχευε τὰς μαθηματικὰς μου εἰδέας, ἐπὶ ταῖς
ὁποίων ἤμην ἐνητχολημένος νὰ ἀποδείξω μίαν μαθη-
ματικὴν ἀλήθειαν, ἣ ὁποία εἰσέτι ἦτον ἀφανής, ἀλλ'
ἀκόμη ὁ ἀναγράβιατος ἠθέλησε νὰ ἀνατρέψῃ ρίζιδόν
φιλοσοφικὰς ἀληθείας, ἀποκαλῶν τὸ μὲν σχῆμα μορ-
φὴν τῶν δὲ μορφῆν σχῆμα.

να ἔγωγε

Κώσας .

Τί εἶπες ποῦ σέκαμα πρῶτα ;

Φιλόσοφος .

Πρῶτον μέ συνέχες τὰς μαθηματικὰς μου ἰδέας .

Κώσας .

Θέλεις ἀρέντη νά τόν πιάσω καί νά τόν κάμω νά σέ παρέρψη , ἄν σέ τὸ κάμε αὐτοῦνο ὁποῦ λές ;

Φιλόσοφος .

Ὅχι ἀνόητε ! μήπως καί ἐννοεῖς ἄλλοτί ; αὐτὰ τὰ ὁποῖον σέ λέγω εἶναι ἀόριστος ἀ' τοῦ συγγέω ρήματος .

Κώσας .

Τί ξέρω ἐγὼ , μοναχός σε τὸ λές .

Φιλόσοφος .

Ἐξω ἀμαθέσατε καί σὺ ! ἄλλοτε νά μὴν παρουτιάξαι ἐμπρός μου χωρὶς νά σέ φωνάξω .

Κώσας .

Καλὸ ἀρέντη ! ὅμως φοβούμαι πάλαι σάν ἐπροχθές νά μὴ σέ δεῖρη κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς ὁποῦ ἐρχονται νά τοὺς δώσης συμβουλὴ καί τότε δέν ἐρχομαι .

Φιλόσοφος .

Σιώπα ψεῦσα .

Κώσας .

Τοῦλόγου σου μέ λέγεις ψεύτη , ἄς ρωτήσουμε καί τῆ ράχη σου .

Φιλόσοφος.

Ἀκόμη ὁμιλεῖτε κρεμασμένες; γκρεμῆσου ἀπ' ἐδῶ (με' θυμῶ)

Κώσας.

Μὴ θυμῶνης δά καί φεύγω (ἀναχωρεῖ)

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Φιλόσοφος καὶ Δῆμος.

Φιλόσοφος.

Εἶδες τὸν ἀχρεῖον ὅπου ζητεῖ νὰ αἰρεισθῆ με' ἐμένα;

Δῆμος.

Κύρ Φιλοσοφέ μου! δὲν πρέπει ἐμᾶς τοὺς ἀγραμμάτους ἀθρώπους νὰ μᾶς συνερίζεσαι, ἡ εὐγενεία σου ἔστι ἕνας τέτοιος μεγάλος προκομμένος Φιλόσοφος, καὶ τὰ μικρὰ πράγματα δὲν πρέπει νὰ σὲ πειράζουσι.

Φιλόσοφος.

Τὶ λέγεις; βάρβαρε ἄνθρωπε! δὲν γνωρίζεις ὅτι οἱ φιλόσοφοι δὲν ὑποφέρουν νὰ ἀκούθῃ τὰς ἐδικαῖς Σίας ἀνοησίας καὶ ὅτι πρέπει νὰ παρουσιάζεσθε ἐνώπιόν μας με' τὴν μεγαλητέραν συστολήν;

Δῆμος.

Τὸ γνωρίζω Σινιὸρ φιλοσοφέ μου, συχώρησεμας πλῆ.

Φιλόσοφος.

Λοιπὸν τί ζητεῖς σὺ ὅπου ἤλθες;

Δ ἦ μ ο ς .

Ἦλθα τζελεπή φιλόσοφέ μου γιὰ νὰ σὲ μιλήσω δυὸ λόγια .

Φιλόσοφος .

Καὶ μὲ ποίαν γλώτσαν θὰ μὲ ὁμιλήσεις ;

Δ ἦ μ ο ς .

Νὰ ! νὰ ! (εὐγάζων τὴν γλῶσσάντου) μὲ τὴν γλῶτσαν ὅποῦ ἔχω σὸ σόλαμου .

Φιλόσοφος .

Ὅχι ἀγράμματα ! δὲν ἐννοῶ τὴν ἐν τῷ σωματί σου γλῶτσαν , ἀλλὰ μὲ ποίαν διάλεκτον , καθότι ἐγὼ γνωρίζω τὴν Γαλλικὴν , Γερμανικὴν , Ῥωσικὴν , Ἰσπανικὴν , Πορτογαλικὴν , Ὀλανδικὴν , Ἀμερικανικὴν , Κινεζικὴν , Τουρκικὴν , Ἀραβικὴν , Περσικὴν , Σερβικὴν - Σβεδικὴν , Κροατικὴν , Ἑνστικὴν , Ῥωμαϊκὴν , Κενεζικὴν , Ἰνδικὴν , Ἑβραϊκὴν , Χαλδαϊκὴν , Ἀρμενικὴν , Ἀθιγγανικὴν , Λατινικὴν , Βαυαρικὴν , Ἀγγλικὴν , καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ γνωρίζω ὅλας τὰς ἐν τῇ εὐρώπῃ ἀσία μὲσοποταμιά καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Σελήνῃ ὁμιλουμένας διαλέκτους , πρόσθε ἀκόμη καὶ τὴν παλαιὰν νέαν καὶ καθομιλουμένην Νεοελληνικὴν , λοιπὸν μὲ ποίας ἀπ' αὐτὰς τὰς διαλέκτους θέλεις νὰ μὲ ὁμιλήσης ;

Δ ἦ μ ο ς .

Καλέ μὲ τὴν Ῥωμαϊκὴν γλῶτσα .

Φιλόσοφος.

Λοιπόν πέρασε από τὸ ἀρισερόν μου αὐτὶ, καθότι τοῦτο
(δεικνύει τὸ δεξιὸν του) τὸ ἔχω καθιερωμένον διὰ τὰς
ξένας καὶ ἐπιστημονικὰς διαλέκτους, τὸ ἀρισερόν μου
δὲ διὰ τὴν καθομιλουμένην.

Δῆμος.

(Κατ' ἰδίαν) ἀκόμη τί θ' ἀκούσω (περνῶν ἀπὸ τὸ ἀρι-
σερόν του μέρος) ἴρθα κύρ φιλόσοφέ μου νὰ μὲ πῆς
μιά συμβουλή.

Φιλόσοφος.

Βάλλισα εἰς τὴν καθομιλουμένην ὀνομάζεται συμβουλή,
ἑλληνισί παραίνεσις, Ἴωνισί συμβουλή καὶ συμβουλοία,
ἑσπερσί δὲ συμβουλά, ἀττικισί δὲ ζυμβουλή, ἀραβισί
νασιχάτ, τουρκισί ἐγζουτ, περσικισί μισαβαρέ, ἀρμενισί
σερατράνκ Λατινισί κονσίλιουμ, Γαλλισί κονσέιλ,
Ἀγγλισί κονσέλ, Ἰταλισί....

Δῆμος.

Φθάνει πῶς φθάνει! (μεγυλοφόνως) δὲν σὲ ρωτῶ νὰ μὲ
πῆς πῶς τὴν λέγουνε τούρκικα καὶ φράγγικα, μόνον
νὰ μὲ συμβουλευῆς ἂν θὰ κάμω καλά νὰ πανδρευθῶ
ἢ κακὰ.

Φιλόσοφος.

Τὸ καλὸν μὲ τὸ κακὸν εἶναι μιά πρότασις ἐναντία,
εἶναι λέγω πρότασις ἀφηρημένη, ἣ ὅποια δὲν ἔχει
σχέσιν μὲ κανέν ἄλλο ἀντικείμενον, εἰμὴ μὲ τὸ συμ-

βεβηκός, ἢ λέξις δὲ συμβεβηκός, θεωρεῖται διττῶς γραμματικῶς καὶ φιλοσοφικῶς καὶ γραμματικῶς μὲν θεωρουμένη εἶναι σύνθετος ἔτι δὲ καὶ παράγωγος, κλίνεται δὲ καὶ ὡς ὄνομα, καὶ ὡς μετοχή, καὶ ὡς ῥῆμα, φιλοσοφικῶς δὲ θεωρουμένη εἶναι τυχαία περίσσεις γινομένη ἐξ αὐτομάτου καὶ ἄνευ αἰτιώδους λόγου, αὐτόματον δὲ λέγεται πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συμβῆ ἔκτινος τυχαίας περιστάσεως μὴ προσδοκωμένης μὲν παρ' οὐδενός, συμβαινούσης δὲ παρ' ἐλπίδα, ἢ ἀνελπίσως καὶ χωρὶς νὰ ἐλπίζηται.

Δ ἦ μ ο ς .

Δὲν κατάλαβα Σινιὸν φιλόσοφόν μου τί μὲ εἶπες .

Φιλόσοφος .

Σεῖς οἱ ἀγράμματοι, ὄντες ἀπαίδευτοι, καὶ ἀναλφάβητοι καὶ μὴ γινώσκοντες μηδὲ ὁλως γράμματα, ἀλλ' οὔτε τὴν γραμματικὴν τέχνην, δὲν πλησιάζετε συνεχέστετα εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους φιλοσόφους ὥστε νὰ μετοχευθῆτε τῶν φιλοσοφικῶν μας γνώσεων, ἀλλ' ὅταν ἔχετε τὴν ἀνάγκην τῶν φιλοσόφων, τότε προστρέχετε εἰς τοὺς φιλοσόφους ζητοῦντες φιλοσοφικὰς συμβουλὰς, καὶ ἐπομένως δὲν καταλαμβάνετε ὅλα, ὅσα Σᾶς λέγουν οἱ φιλόσοφοι .

Δ ἦ μ ο ς .

Ὅλοι οἱ φιλόσοφοι Κύρ φιλόσοφόν μου νὰ μὲ τὰ ποῦν, καθὼς μὲ τὰ λέγῃς ἢ εὐγενεῖά σου, δὲν θὰ μ' ἰσχύσῃ .

νά τὰ καταλάβω, μόνε σέ παρακαλῶ νά με πῆς ἄν
ἦναι καλά νά πανδρευθῶ ἢ κακά.

Φιλόσοφος.

Ἀγαθέςατε! αὕτη ἡ πρότασις ὀνομάζεται ἀπό ἡμᾶς
τοὺς φιλοσόφους δῆλημα. ὅθεν διὰ νά φθάσω καί ἐγώ
εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁποίας ζητεῖς φιλοσοφικῆς ἀποδεί-
ξεως πρέπει νά ἀνιχνεύσω τὰ φιλοσοφικά μου συστήματα,
νά ἀνακαλέσω εἰς τὸν νοῦν μου τὰς φιλοσοφικὰς μου
γνώσεις, νά φέρω εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου τὰς ἐπισημο-
νικὰς γεωδαιτικὰς καὶ φιλοσοφικὰς μου Ἰδέας, νά φι-
λοσοφῆσω κατ' ἑμαυτὸν, νά ἐπικαλεσθῶ τὴν ὑψηλὴν
φιλοσοφίαν, νά τὴν παρεισφρήσω εἰς τὸν φιλοσοφικώ-
τατόν μου νοῦν, καὶ διὰ τῆς φιλοσοφικῆς κρανιοσκο-
πείας νά θεωρήσω εἰς ποῖον μέρος τοῦ μετώπου μου εἰ-
σθμύει ἡ φιλοσοφία, τὴν ὁποίαν εὐρίσκων νά τὴν δια-
χύσω εἰς τὸ φιλοσοφικόν μου δωμάτιον, καὶ οὕτω μὲ
βῆμα φιλοσοφικόν νά προχωρήσω εἰς τὴν φιλοσοφικὴν
ἀλήθειαν τῆς ὁποίας ζητεῖς φιλοσοφικῆς συμβουλῆς,
καὶ διαλυομένης τῆς φιλοσοφικῆς σου ἀπορίας, νά γί-
νῃς καὶ σὺ κατὰ τοῦτο φιλόσοφος.

Δῆμος.

Σπολάτη ἄρχων φιλόσοφέ μου δὲν θέλω νά γένω φι-
λόσοφος γιατί θά ἔμβης σέ κόπον, μόνε ἂν ἀγαπᾶς νά
μὲ εἰπῆς τί νά κάμω.

Φιλόσοφος.

Καὶ ἀλλοῦ
νευρίωσ' ὅτι
ἴσως ὁ ἀνθρώ-
πος ὁ ἀνθρώ-
πος

Φιλόσοφος.

Καὶ σὺ βλέπω εἶσαι ἄνθρωπος ἀμαθέςατος, καὶ πρέπει νὰ σὲ διδάξω ὀλίγην λογικὴν.

Ἡλίᾳς.

Ναὶ κύρ φιλόσοφέ μου, ὀλίγα λόγια νὰ μὲ πῆς, γιατί βιάζουμαι νὰ πάγω νὰ τῆς δώσω νὰ φάγη τὸν τζορβά της.

Φιλόσοφος.

Εἰπέ μοι πᾶσα οὐσία εἶναι καὶ σῶμα;

Ἡλίᾳς.

Τὶ νὰ σὲ πῶ, δὲν καταλαβαίνω τί μὲ λές.

Φιλόσοφος.

Ἐπειδὴ καὶ δὲν ἐννοεῖς, νὰ ἀποκρίναςαι καταφατικώτατα.

Ἡλίᾳς.

Τὶ θὰ εἶπῃ καταφατικώτατα;

Φιλόσοφος.

Δηλαδὴ εἰς ὅλας μου τὰς ἐρωτήσεις νὰ λέγῃς τὸ ναί.

Ἡλίᾳς.

Ναί.

Φιλόσοφος.

Ἡ γυνή σου εἶναι οὐσία;

Ἡλίᾳς.

Ναί.

Φιλόσοφος.

Εἶσαι καὶ σὺ οὐσία;

Ἡλίαις.

Ναί·

Φιλόσοφος·

Ἄρα εἶσθαι ἀμφοτέρω καὶ σῶμα;

Ἡλίαις.

Ναί·

Φιλόσοφος·

Ἄμφοτέρων τὰ σώματα, ἔχουν βάθος, πλάτος, μήκος, ὕψος, βάρος, ὄγκον, κρῦφον, ἐμβαδὸν, σχῆμα, μορφὴν καὶ τὰ λοιπά;

Ἡλίαις.

Ναί·

Φιλόσοφος·

Ἔχετε καὶ τὰ αὐτὰ ὄργανα; δηλαδὴ χεῖρας, πόδας, κεφαλὴν, δακτύλους, στόμα, ὀφθαλμούς, ὦτα καὶ τὰ λοιπά;

Ἡλίαις.

Ναί·

Φιλόσοφος·

Εἶθε λοιπὸν καὶ οἱ δύο ἓνα πρᾶγμα, ὅτι εἶναι ἐκείνη εἶσαι καὶ σὺ. ἐπομένως δὲν ἔχετε καὶ οἱ δύο τὴν αὐτὴν κατασκευὴν;

Ἡλίαις.

Δὲν καταλαβαίνω κῦρ φιλόσοφε μου τί θὰ εἰπῆ κατασκευὴ, μόνε τὴν παρασκευὴ ξέρω.

Φιλόσοφος.

Ὁχι βάρβαρε! δὲν ὁμιλῶ περὶ παρασκευῆς ἢ δευτέρας, ἀλλὰ σὲ λέγω ἂν ἔχετε τὸν αὐτὸν διοργανισμόν καὶ ἐπομένως τὴν αὐτὴν κίνησιν.

Ἡλίαις.

Ἐγὼ σιγιόρ φιλόσοφέ μου δὲν ἔχω κίνησι, ἐκείνη ὁμῶς ὑπερα ἀπὸ πέντε μέρες τῆς ἀρρώστιας της τὴν ἡλθε καὶ κίνησις.

Φιλόσοφος.

Ὁχι ἀγράμματα! δὲν ὁμιλῶ περὶ κινήσεως, ὅποιαν σὺ ἐννοεῖς, ἀλλὰ λέγω περὶ διαφορῶν Ἰδιοτήτων, αἱ ὅποιαι εἶναι κοιναὶ μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτῆς.

Ἡλίαις.

Μάλιστα εἶναι ἐτζι (καὶ ἰδίαν) ἀνάθεμα καὶ ἂν κατὰ λαβὰ τί μὲ εἶπε.

Φιλόσοφος.

Λοιπὸν ἀρ' σοῦ εἶναι ἐτζι, ἡ γυνή σου ἔχει ὁμολογούμενος τὴν Ἰδιότητα τῆς ἀσθενείας.

Ἡλίαις.

Ναί.

Φιλόσοφος.

Ἄρα τὴν ἔχεις καὶ σὺ, ἐπειδὴ καθὼς σὲ ἀπέδειξα καθ' ὅλας τὰς πτώσεις καὶ ἐγκλίσεις μορφῆς καὶ σχήματα, ὅτι ἡ γυνή σου καὶ σὺ, καὶ πάλιν ὅτι σὺ καὶ ἡ γυνή σου.

Ἡλίαις.

Καθὼς μὲ λέγεις εἶμαι ἀρρώστος καὶ γῶ;

Φιλόσοφος.

Βέβαια, δὸς με τώρα τὸ χέρισχ νὰ ἴδῶ τὸν σφιγμὸν σου.

Ἡλίαις.

Ὅρις (ἐκτείνει τὴν χεῖρά του, ὁ δὲ φιλόσοφος κρατεῖ τὸν σφιγμὸν του καὶ συλλογίζεται ὀλίγον)

Φιλόσοφος.

Μικρὰ εἶναι ἡ ἀσθένειά σου.

Ἡλίαις.

Ἡ δική μου εἶναι μικρὴ, τῆς γυναίκα μου εἶναι μάλλον γάλη, κύρ φιλόσοφέ μου, ὅπου τώρα δέκα μέραις ποῦ δὲν νοιώθει τὸν κόσμον.

Φιλόσοφος.

Μάθε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὄχι μόνον φιλόσοφος, ἀλλὰ καὶ ἐπιστήμων, καὶ πολὺ περισσότερον ἐσπούδασα τὴν ἰατρικὴν τέχνην. τέχνην τὴν ὁποίαν ὀνομάζουν καὶ ἐπιστήμην, ἐπιστήμην δὲ τὴν ὀνομάζουν παρὰ τοῦ ἐπιστάσθαι τι ἀκριβῶς κατ' ἐντέλειαν καὶ καθ' ὅλας τὰς φάσεις τῆς, ὅθεν καὶ ἐγὼ διὰ νὰ γένω εἰδήμων καὶ ἐπιστήμων τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστήμης, ἀνέγνωσα πιστημονικώτατα καὶ ἐσπούδασα κατ' ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν ὅλα τὰ συγγράμματα τῶν ἰατροφυσιολογικῶν ἐπιστημονικοδιδασκάλων δηλαδὴ τὴν ἀνατομίαν τοῦ Ἰπποκράτους, τὴν παθιακολογίαν τοῦ Μελάμπου, τοὺς ἀφοροῦσιν

σχέσεων, ἐκ ποιήσεων, γκιλωτίνων, δημοπρατήσεως,
Ἰδιωτικῶν κτημάτων, καταδιώσεις συγγραφέων, ἐφη-
μεριδογράφων, δημοσιογράφων, Πατριάρχων, Ἀρχιερέ-
ων, Ἱερέων.

Ἡ λ ί α ς .

Καλὲ κύρ Φιλοσόφῆμου, δὲν καταλαβαίνω τί μοῦ λέ-
γῃς, θὰ μὲ πῆς κἀνένα γιαιτρικὸ, νὰ πῶ τῆς γυναι-
κός μου, ἢ ὄχι;

Φ ι λ ό σ ο φ ο ς .

(Ἐξακολουθεῖ) ἔπειτα ἐπροχώρησα εἰς τὰ σπλάγχνα
τῆς γῆς τὰ διάφορα εὐώματα τῆς ἀκριβῶς ἠρεύνησα,
τὴν φύσιν, τὸ εἶδος καὶ ποιότητα τῶν μετάλλων διὰ
τῆς Χημείας ἀναλύσας αὐτὰ ἐγνώρισα, ἀνακαλύψεις δια-
φόρους ἐπὶ τῆς Βοτανολογίας ἕκαμα, τέλος πάντων ὑ-
ψώθην εἰς τοὺς ἄλλους πλανήτας, Ἰδίως δὲ ἔβησα τὴν
προσοχὴν μου ἐπὶ τῆς Σελήνης, τῆς ὁποίας τὴν ἀ-
κριβῆ περιγραφὴν καταμαθὼν, ἐσχέτισθην καὶ μέτι-
νας τῶν κατοίκων τῆς.

Σ Κ Η Ν Η Δ Ε Κ Α Τ Η Π Ρ Ω Τ Η .

Κ ὠ ς α ς καὶ οἱ λοιποί .

Κ ὠ ς α ς .

Ἀφεντικὸ ἄκουσα τί εἶπες, τὰ εἶπες καὶ Ἑλληνικὰ γιὰ

να μὴν τὰ καταλάβω.

Φιλόσοφος.

Τί εἶπα;

Κώσας.

Εἶπες νὰ πᾶς σὴ Σελήνη, σάκιμ εὐὸ φεγγάρι, ἔχεις καὶ φίλους ἐκεῖ.

Φιλόσοφος.

Καὶ τί μὲ τοῦτο;

Κώσας.

Νὰ μὲ πλήρώσῃς τὸ δίκιομου καὶ ὕσρα φύγε.

Φιλόσοφος.

(Μὲ θυμὸν) Δὲν σὲ εἶπα νὰ μὴν ἔρχεσαι μέσα ἂν δὲν σὲ φωνάξω;

Κώσας.

Ναί, νὰ φύγῃς κρυφά, καὶ ὕσρα ἀπὸ ποζόνα θὰ πάρω τὸ δίκιομου, ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰρχομαι ἀπάνου εὐὸ φεγγάρι νὰ σὲ γυρεύω.

Φιλόσοφος.

(Μὲ περισσότερον θυμὸν) ἔξω ἀνόητε! ἀκόμη εἰσεκσαι ἐδῶ;

Κώσας.

(Ἐνῶ φεύγει) Ἐγὼ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα θὰ φυλάγω, καὶ εὐθύς ποῦ τὸν δῶ καὶ φεύγει θὰ τὸν πιᾶσω ἀπὸ τὸ καπέλλο του.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Φιλόσοφος.

Εἶδες τὸν ἀνόητον, νὰ νομίζῃ ὅτι ἐπῆγα εἰς τοὺς
πλανήτας καὶ εἰς τὴν Σελήνην μὲ τοὺς πόδας μου,
καὶ φοβεῖται νὰ μὴν πάγω πάλιν καὶ μείνω ἐκεῖ, καὶ
δὲν ἤξεύρει ὅτι διὰ τῆς φαντασίας μου, ἢ διὰ τῆς
ἑσωτερικῆς μου δυνάμεως, ἤτοι διὰ τοῦ φιλοσοφικοῦ
μου νοός διεπέρασα ἐν ἀκαρεῖ τόσα πελάγη καὶ διὰ
μαγνητικῶν τινός τρόπου ἔσυρα ὑπὸ τὴν ὄρασήριον καὶ
φιλοσοφικὴν ὄψιν μου, τὰ ὅσα σὲ προανήγγειλα.

Ἡλίαις.

Νᾶσαι καλὰ γιατρέμου, πολύχρονος, πές με δὴ τώρα
πλῆα τὸ γιαιτρικὸ νὰ τὸ πάγω τῆς γυναικός μου νὰ
γένῃ καλὰ, γιατί με φυλάγει καὶ ἔχει τὰ μάτια
της ἐν πόρτα.

Φιλόσοφος.

Τί; εὐγῆκαν τὰ μάτια της καὶ τάχει εἰς τὴν πόρτα;
λοιπὸν αὐτὴ ἡ ἀσθένεια ὀνομάζεται ὀφθαλμία, Λατι-
νισί δὲ Ὀσελλιόρουμ, τὸ Ἰατρικὸν αὐτῆς τῆς ἀσθενεί-
ας εἶναι πολλὰ εὐκολον, ἄλλα χρειάζεται πρῶτον νὰ
σὲ ἀναπτύξω τὰ περὶ ἐγκεφάλου, ἐπομένως νὰ σὲ δώσω
μίαν λεπτομερῆ περιγραφὴν περὶ τοῦ διοργανισμοῦ αὐ-
τοῦ, περὶ τῆς ὕλης ἐξ ἧς σύγκειται, καὶ ἐπομένως

νά σέ διορίσω τὸ ἀνάλογον φάρμακον πρὸς θεραπείαν τῆς
Ἡλίας.

Ὅχι ἄρχων φιλόσοφε δὲν εἶναι βγαλμένα τὰ μάτια
τῆς, λάθος τὸ κατάλαβες.

Φιλόσοφος.

Εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ εὗγουν ὥστε εἶναι καλὸν νὰ γνω-
ρίζῃς τὸ φάρμακον τῆς Ὀφθαλμίας.

Ἡλίας.

(Καθ' ἑαυτὸν) ὄχι ἄλλο ἐμπλεξα μὲ αὐτὸν, νὰ ἰδοῦ-
με ἴσως ὡς τὰ ὕστερα μὲ δώστη κανένα καλὸ γινατρικὸ
(δυνατὰ) καὶ θὰ ἀργήσῃς πολὺ ὡς νὰ μὲ τὸ μάθῃς.

Φιλόσοφος.

Ἔως δύο χρόνους τὸ μανθάνεις.

Ἡλίας.

Δύο χρόνους;

Φιλόσοφος.

Ναὶ βέβαια! διότι πρῶτον Γεωμετρικῶς καὶ Γεωδε-
σικῶς θὰ καταμετρήσωμεν τὴν περιφέρειαν τῆς κεφα-
λῆς, καὶ Ἀλγεβραϊκῶς τὴν ἐπιφάνειάν τῆς, μετὰ ταῦ-
τα θὰ κάμωμεν ἀκριβῆ καταμέτρησιν τῶν ὀδόντων
καὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, θὰ Ἰχνογραφήσωμεν
τὸ βάθος, πλάτος, ἐμβαδὸν μῆκος καὶ ὕψος τοῦ σώ-
ματος, θὰ περιγράψωμεν, τὴν ὕλην, τὸ εἶδος τὸ ποιὸν
τὸ ποσὸν τὸν σχηματισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν, μετὰ τὰς
προκαταρτικὰς ταύτας γνώσεις, θὰ ἐμβατεύσωμεν εἰς

τὴν ἀκριβῆ ἔρευναν ἐκάστου μέρους αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ ἀκολουθῶς θὰ κάμωμεν τὴν ἰδικὴν καταμέτρησίν του.

(Ὁ Ἥλιος ἐξέρχεται μὲ θυμὸν ἔξω, ἀρπάζει τὸ τιμπακιτοῦ καὶ πλησιάζει εἰς τὸν φιλόσοφον)

Φιλόσοφος.

Διατί ἐπῆρες τὸ τζιμπουκίσου;

Ἥλιος.

Ἐἴπες καταμέτρησι καὶ θυμήθηκα νὰ μετρήσω τὴν ῥάχην σου.

Φιλόσοφος.

Τί ἀκούω; (μὲ τρόμον) φύγε ἔξω ὀγλίγωρα κρεμασμένε ἄνθρωπε

Ἥλιος.

Τώρα φεύγω. εἴσου πρῶτα νὰ μετρήσω τὴν ῥάχην σου.
(κινεῖ τὸν φιλόσοφον)

Φιλόσοφος.

(φωνάζει) μὴ κτυ . . .

Ἥλιος.

Μὴ μετράς ἐσὺ ἐγὼ μετρῶ, φθάνει ἐσὺ ὅπου μέτρησες τοὺς ποικτικoὺς τοὺς ψύλλους καὶ τῆς κόριζαις, (τὸν κινεῖ καὶ ἄλλην)

Φιλόσοφος.

[Πάλιν φωνάζει] μὴ .

Ἡλίαις.

Μία δὲν εἶναι, δύο εἶναι, τὰ καὶ τρίτη, πᾶρα καὶ τὴν τετάρτην, δέξου καὶ τὴν πέμπτην, τὰ καὶ ἄλλα γιὰ τὴν παρασκευὴν.

Φιλόσοφος.

(Φωνάζει μεγαλοφώνως) μὴ κτυ... Δῆμ. Μία θέλεις ἀρμα; ἄρπαξε καὶ ἄλλη μία. ἀκούτε ἐκεῖ φιλόσοφοι ἦρθα γιὰ τὰ μὲ πῆ ἓνα γιατρικὸ καὶ τί δὲ μὲ εἶπε νὰ εὐγοῦν καὶ τῆς γυναικὸς μου τὰ μάτια, νὰ τῆ δοῦν σὴ καὶ φαρμάκι, ἔπειτα μὲ εἶπε νὰ μετρήσῃ τῆς τριχαις τὰ δόντια καὶ τὴν κακὴ ψυχρὴν του μέρα, καὶ ὅλα αὐτὰ ὅπου λέγει εἶναι ἀπὸ τὰ πολλὰ γράμματα ὅπου ξέρει, καλὰ ἔκαμα ἐγὼ ὅπου δὲν ἔβαλα τὰ παρὰ διὰ μου εὐδὸ σχολειὸν, καὶ ξέρανε καὶ οἱ βραχμαῖνοι ὅπου δὲν ἤθελαν σχολεῖα, ἔκαιγαν καὶ τὰ βιβλία ἀφωρίζανε καὶ τοὺς δασκάλους, τὰ τῶν σχολειῶν ἢ προκοπὴ! ὅρισε πόσο τρελλοὶ γίνονται αὐτοὶ οἱ φιλόσοφοι

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ.

ΠΡΑΞΙΣ Β.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

(Ἡ Ἀσπασία μόνη λυπούμενη διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ Λεάνδρου.)

Αχ! εἰς ποίαν ἀβλίαν κατάσαιν εὐρίσκομαι ἡ δυστυχής; τί πρῶτον νὰ κλαύσω ἢ ταλαιπώρος; ὅτι εἶμαι ὄρφανὴ μητρὸς; ὅτι ἔχω πατέρα τοιοῦτον, ὅστις κατήντησε περίγελως τῶν ἀνθρώπων; ἢ ὅτι συνέλαβε τὴν Ἰδέαν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ κατέβουν ἀπὸ τὴν Σελήνην μὲ ἀεροστατικὴν μηχανὴν οἱ κάτοικοί της καὶ θὰ μὲ ὑπανδρεύσῃ μὲ ἓνα ἐξ αὐτῶν, διὰ νὰ κάμῃ καθὼς λέγει, Σελήνιον συγγένειαν; ἢ νὰ κλαύσω τὸ χειρότερον καὶ ἀνυπόφερτον δι' ἐμὲ ὅπου ἔχω τρεῖς ἡμέρας ὅπου δὲν εἶδα τὸν Λεάνδρον; Αχ Λεάνδρε! ἡ ἀσθένειά σου μὲ σφάζει θανατηφόρα, ἀχ φῶς μου Λεάνδρε! ἄραγε θὰ ἀξιώθῃ ἄλλην μίαν φοράν νὰ σὲ εἶδῃ; ἢ μήπως ἦτον ἡ τελευταία φορά ὅπου σὲ εἶδα προχθές τὴν Κυριακὴν εἰς τὸν περίπατον! ναι! ναι! ἡ τελευταία φορά θὰ ἦτον, καθότι σὲ ἐπαραιτήρησα καὶ

τῆς τρεῖς φοραῖς ὅπου ἀπέρασες ἀπ' ἐμπρός μου,
 ἡ ὄψις σου ἦτον κατακύτρινη, καὶ τὰ χρυσά σου
 λη χλωμά, ὁ τελευταῖος χαιρετισμὸς ὅπου μὲ
 ὄρκως ἐπρομύνη ἀπευκταῖον τὸ δι' ἐσέ! Ἄχ ἡ δου-
 χίης! εἰς ποῖον νὰ εἰπῶ τὸν πόνον μου; εἰς ποῖον νὰ
 ζητηθῶ τὸν ἐρωτάμου; εἰς τὸν πατέρα μου; καλλ-
 τερον νὰ σχίσῃ ἡγήη καὶ νὰ μὲ καταπηγῇ· εἰς τὴν μη-
 τέρα μου; δὲν ἔχω ἡ ἀθλία εἶμαι ὄρφανή! Ἄχ! π-
 ση δυσυχία εἰς ἐμέ! ἀλοίμονον! πόση μεγάλη ἀθ-
 ὄτης εἰς ἓνα ἄνθρωπον νὰ πάσχη δεινῶς, καὶ νὰ μὴ
 ἔχη κανένα συγγενῆ ἢ εἰλικρινῆ φίλον νὰ τὸν παρ-
 γορήσῃ. (κλαίει)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ζωήτζα καὶ Ασπασία.

Ζωήτζα.

Καλέ τι ἔχεις ποῦ κλές;

Ασπασία.

Ἄχ Ζωήτζα! τάχα δὲν ἤξεύρεις τί ἔχω καὶ μὲ πρώτα;

Ζωήτζα.

Νὰ σὲ χαρῶ δὲν ἤξεύρω τίποτε.

Ασπασία.

Κλαίγω τὸν ἀμῶν μου, διὰ τὸν Λέανδρον.

Ἀσπασία :

Νὰ τὸ ἰδῶμεν !

Φιλόσοφος :

Ὅλα τὰ ἔθνη καὶ οἱ κατὰ καιρὸν συγγράψαντες χρονολογικὰ συγγράμματα φυλάττουσιν τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ παντός ;

Ἀσπασία .

Δὲν φυλάττουσιν ὅλοι τὴν αὐτὴν , ἀλλὰ μὲν ἔθνη λέγουσιν εἶναι ἑπτὰ χιλιάδες καὶ τριακόσιοι τότε χρόνοι , ἀλλὰ δὲ περισσότερα ἢ ὀλιγώτερα , καθὼς καὶ οἱ χρονολόγοι ἐπίσης διαφωνοῦν .

Φιλόσοφος .

Λοιπὸν ἤξεύρεις Ἀσπασία μου τί θὰ εἴπῃ αὕτη ἡ διαφωνία ;

Ἀσπασία .

Δὲν τὸ ἤξεύρω .

Φιλόσοφος .

Θὰ εἴπῃ , ὅτι πρᾶγμα περὶ τοῦ ὁποίου δὲν συμφωνοῦν εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν χρόνων εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνῶν , ἢ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἀνθρώπων , δὲν τὸ γνωρίζουσι πραγματικῶς , καὶ πᾶν μὴ γνωριζόμενον πραγματικῶς δὲν ὑπάρχει , ἔστι ἀμφιβαλλομένης τῆς χρονολογικῆς τάξεως περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ παντός , ἄρα ἀρχὴ τοῦ παντός δὲν ὑπάρχει , καὶ ἀκολούθως οὔτε κτίσις ἐπίσθητος τῶν χρόνων ὑπάρχει ; λοιπὸν ἀπόβαλε καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ τέλους αὐτῆς ἀνομάζεται λογικὴ ἀπόδειξις ἀπὸ τῶν φιλοσόφων .

Ἀσπασία.

(Χαμογελωσα) ἀλοίμονον ! ἂν ὅλαι αἱ ἀποδείξεις ἔχουν τοιαύτην λογικὴν . ἀλλὰ δὲν πεισύνω ποτὲ οἱ ἀληθεῖς πεπαιδευμένοι νὰ φρονοῦν τὰ τοιαῦτα , οὔτε καὶ τὴ εὐγενεία σου . ἀλλὰ νομίζω ὅτι ζητεῖτε νὰ ἀπεισθῆτε με ἐμένα τὴν ἀγράμματον .

Φιλόσοφος .

Καὶ πῶς ; δὲν πείθεσαι εἰς αὐτὴν τὴν φιλοσοφικὴν μου ἀλήθειαν ;

Ἀσπασία .

Καὶ εἶναι ἀλήθεια εἰς τὴν ὁποίαν νὰ πεισθῶ ;

Φιλόσοφος .

Καὶ δὲν εἶναι αὐτὴ ἀληθὴς ἀπόδειξις ;

Ἀσπασία .

Δὲν εἶναι βέβαια !

Φιλόσοφος .

Ἄν εἶναι λοιπόν , σὺ ἀπέδειξέ την τὸ ἐναντίον .

Ἀσπασία .

Αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ εἶναι ἐναντία .

Φιλόσοφος .

Πῶς ;

Ἀσπασία .

Ἴδού ! ἀφ' οὗ ὅλα τὰ ἔθνη , καθὼς εἶπατε , καὶ οἱ χρο-
νολόγοι ἀκόμη ὁμολογοῦν ἀρχὴν τοῦ παντός , διαφέρουν
ὁμῶς κατὰ τὴν χρονολογίαν , οἱ μὲν λέγοντες ἀρχαίον

τέραν τὴν ἀρχὴν, οἱ δὲ νεωτέρων, ἡ διαφωνία αὕτη δὲν ὑποθέτει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀρχὴ τοῦ παντός, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν ἐνισχύει καὶ τὴν ἀποδεικνύει ἐναργέστατα, διότι ἡμεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ χρονολόγων διαφωνία δὲν εἶναι περὶ ἀρχῆς, ἀλλὰ ἀπλῶς περὶ ἐποχῆς, ὅθεν δυνάμεθα νὰ ἐξάξωμεν ὅτι δὲν γνωρίζομεν τὴν ἀληθῆ χρονολογίαν, καθότι ὡς εἶπομεν, ὑπάρχει διαφωνία, ὅχι ὅμως ποτὲ νὰ συμπεράνομεν ἕνεκα τούτου, ὅτι δὲν ὑπάρχει καὶ ἀρχὴ, ἐπειδὴ βλέπομεν παραδοχὴν ἀρχῆς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἂν ὅμως τινὲς κούφοι σοφισταί, θέλωμεν νὰ προσθέσωμεν καὶ τοῦτο σιμὰ τῶν ἐπιλοιπῶν ἀνοησιῶν τῶν δὲν εἶναι παράδοξον, καθότι τινὲς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπονενοημένων δοξάζουν ἀκόμη, ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν φύσιν τι ἀλλ' ὅλα εἶναι κατὰ φαντασίαν, εἴτε δὲ καὶ αὐτὰ τὰ ὄρατὰ καὶ ψηλαφητὰ πράγματα, καὶ ἀμφιβάλλουν ἂν καὶ οἱ ἴδιοι ὑπάρχουν.

Φιλόσοφος.

(Μὲ θυμὸν) ἔξω ἀπ' ἐμπρὸς μου ἀγράμματα! νὰ μὴν σὲ ἴδοῦν τὰ μάτια μου! βλέπεις ἐκεῖ νὰ ὀνομάζῃ τοὺς διασημετέρους φιλοσόφους κούφους καὶ ἀπονενοημένους διότι δὲν ἔχουν τὰ φρονήματα τοῦ χαμαλικοῦ ὄχλου; καὶ νὰ καταφρονῇ τοὺς κατὰ φαντασίαν φιλοσόφους, καὶ δὲν ἤξεύρεις ὅτι εἰς τὴν φύσιν δὲν ὑπάρχει τίποτε; ἀλλ' ὅλα εἶναι κατὰ φαντασίαν; καὶ ἀπόδειξις αἰετῆ εἶναι τοῦτο, ὅτι ἂν ὑπῆρχε καὶ ὑπῆρχα πραγματι-

πως ἤθελα νὰ σὲ ξυλοφορτώω, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ δὲ
 ὑπάρχομεν, σὲ ἐπιπλήττω μόνον, καὶ σὲ ἀρκεῖ αὐτὴ
 ἡ ἀφρητημένη ἐπίπληξις.

Α σ π α σ ί α :

Μὴ θυμόνετε καὶ φεύγω

Φ ι λ ό σ ο φ ο ς :

Ἄκουε ἐκεῖ εἰς τὰς τοιαύτας ἀνοησίας σου νὰ μὴν θυ-
 μόνω . . (ἀναχωρεῖ τῆ Ἄσπασια)

Σ Κ Η Ν Η Ε Κ Τ Η .

Ὁ Φ ι λ ό σ ο φ ο ς μ ό ν ο ς .

Βλέπεις κόρη φιλοσόφου; τὴν βλέπεις νὰ μὴν ἔχη δι-
 ὄλου κρίσιν ἐπάνω της; καὶ νὰ ζητῇ πλαγίως νὰ πε-
 ρικαιῖξῃ καὶ ἐμένα; ἂν ἡ θυγάτηρ μου μὲ φέρεται τοιοῦ-
 τοτρόπως, τί νὰ κάμουν οἱ ξένοι; ἔχουν δίκαιον λοι-
 πόν ὅπου μὲ δέρνουν, ὁ Θεὸς συγχωρήσει τὰ χέρια των
 εὐγέτους! πολλὰ καλὰ κάμουν! ἀξιόλογα! δὲν παρα-
 πονοῦμαι πλὴν, ὄχι! θὰ γράψω μάλιστα ἐπάνω εἰς τὴν
 ἑύραν τοῦ δωματίου μου « Μάχου ὑπὲρ τῆς κα-
 τὰ φαντασίαν φιλοσοφίας, » μὲ χρυσὰ καὶ
 μεγάλα γράμματα, καὶ ἡ θὰ διδάξω ὅλους τὴν φιλο-
 σοφίαν, καὶ θὰ ἀποδείξω ὅτι εἰς τὴν φύσιν δὲν ὑπάρ-
 χει τιποτε. ἢ ἀλλῶς ἂν δὲν ἐπιτύχω θὰ τοὺς κάμω

νὰ βαρεθοῦνε ἀπὸ τοῦ νὰ μὲ δέρνουνε νὰ πονέτουν καὶ
 τὰ χέριатов νὰ σπάτουν καὶ ὅλα τὰ ξύλα τὴν ράχην
 μου, αὐτὸς εἶναι ὁ τρόπος. ἀλλέως δὲν γίνεται. εὐχὴ
 εἰς τὸ φιλοσοφικόν μου κεφάλι! νὰ τι θὰ εἰπῆ φιλο-
 σοφία! καὶ μερικοὶ ἀνόητοι λέγουν τί χρησιμεύει ἡ
 φιλοσοφία; νὰ ἀνόητοι! βλέπετε τί χρησιμεύει; ἔξα-
 φνα κάνεις εὐρίσκει μίαν φιλοσοφικὴν ἰδέαν, καὶ ἀ-
 μέσως κάμει καὶ ὅλους φιλοσόφους, ἴδατε Κύριοι! τ'
 ἀκούσατε; ἂν δὲν τὸ ἤξεύρετε μάθετέ το! τῶρα πρέ-
 πει ν' ἀρχίσω πρῶτον νὰ κάμω φιλόσοφον τὸν Κῶσα,
 ἔπειτα τὴν Ἀσπασία, ὑπερον τὸ καπέλλον μου, μετὰ
 ταῦτα τὴν μύτην μου, ἡ μύτη μου ὅμως εἶναι μεγάλη-
 καὶ δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὴ νὰ μάθῃ τὴν ὑψηλὴν φιλο-
 σοφίαν, ὡς τὴν καταμετρήσω πρῶτον (λαμβάνει τὸν
 διοβίτην καὶ καταμετρεῖ τὴν μύτην του) ἔξῃ δάκτυλοι
 Γαλλικοὶ τὸ μῆκός της, πέντε δάκτυλοι Γερμανικοὶ τὸ
 πλάτος της, ἡ ἐπιφάνειά της δώδεκα δάκτυλοι Ἀγγλι-
 κοὶ, τὸ ἐμβαδόν της, τέσσαρες ἕως πέντε δάκτυλοι
 Αἰγυπτικοὶ, ἡ μορφή της σχηματίζει ἓν ὀρθογώνιον τρί-
 γωνον, καὶ ἓν πρίσμα σφαιρῶν, λοιπὸν εἰάν πολυπλασια-
 σωμεν πρὸς ἄλληλα τὰ μέρη, καὶ διαιρέσωμεν τὸ γι-
 νόμενον διὰ τοῦ 94, εἶναι τὸ ὅλον τῆς μύτης μας
 τρεῖς τόνοι καὶ $\frac{12}{94}$ μὲ ἄλλους λόγους μικροτέρα ἀπὸ
 τὸν κουραδούρον ἐνός δικρότου. δὲν εἶναι λοιπὸν καὶ
 πολὺ μεγάλη, ἔμπορεῖ ἂν ἐπιμεληθῆ εἰς τρεῖς χρόνους

νά μάθῃ τὴν φιλοσοφίαν τοῦ περιφθίμου Γερμανοῦ Σαμ-
 πιάνη, τὴν ἀρχεῖ, ἄλλην φιλοσοφίαν δὲν θέλει. ναι!
 ἀλήθεια! ἐξέχασα τῆς ὄρνιθαις καὶ τὸν πετεινὸν μου
 πρέπει νά μάθω φιλοσοφίαν, ὁ πετεινὸς ὅμως βλέπω καὶ
 ἔχει καλὸ πνεῦμα πρέπει νά ξεύρῃ καὶ τὴν Ἀστρολογί-
 αν, διότι τὸν βλέπω συχνά καὶ ἀναβαίνει εἰς τὰ κε-
 ραμίδια καὶ παρατηρεῖ τὸν οὐρανὸν, ἐπομένως γνωρίζ-
 ζει ἀκόμη καὶ νά προφητεύῃ ἐπειδὴ ὅταν εἶναι νά ἀλ-
 λαξῇ ὁ καιρὸς τὸ καταλαμβάνει καὶ φωνάζει, ὅταν θά-
 ξημερώσῃ πάλαι τὸ προφητεύει καὶ δίδει εἶδησιν. ἔ-
 χει ὁ διάβολος καλὴν προκοπὴν, πρέπει νά τὸν καλο-
 πιάσω διὰ νά μὲ μάθῃ καὶ μένα κάτι, διότι χωλαί-
 νω κατὰ τὸ προφητικὸν μέρος, καὶ ἂν τὸ διδαχθῶ καὶ
 τοῦτο, τότε πλέον θά λόβω καὶ ἄλλον τίτλον νά μὲ
 φωνάζουν πετεινόμουαλον πετεινοκαύκαλον. ἀμ' ὁ σκυλ-
 λός μου! ἄκουε ἄκουε, καθ' ἡμέραν νά ἀναπτύσσω τὴν
 φιλοσοφίαν κατήντησε νά γείνη ἀκροαματικὸς φιλόσο-
 φος... καὶ ἡ κάτα μου ἔχει κάμποσον καιρὸν, ὅπου
 ἀναβαίνει εἰς τὰ κεραμίδια, φαίνεται καὶ αὐτὴ ἀρχί-
 σε νά γίνῃται καλὴ Ἀστρολόγησα... οἱ ποντικοὶ ὅμως
 τῆς οἰκίας μου γνωρίζουν τὸν καιρὸν τῆς μελέτης πό-
 τε εἶναι, καὶ μελετοῦν ὅλο τὴν νύκτα ἐπάνω εἰς τὴν
 ὄροφην, εὐγέ σας ἐπιμελεῖς ποντικοὶ! μπὸν σουλδάτ
 ἔπειτα ἔρχεται καὶ ὁ Κώσας καὶ μὲ παραπονεῖται.
 πῶς ἐπῆραν οἱ ποντικοὶ τὸ φυτῆλι ἀπὸ τὸ λυχνάρι.

ἐπείρανε καὶ τὰ χεριά, τὰ πέρνου βέβαια ! θέλουν
 φῶς . δὲν βλέπεις ; τὴν νύκτα μελστοῦν , δὲν πάγουν
 τὰ θέατρα σὰν τοὺς μαθητὰς τῶν πανεπιστημίων , τὲ
 νὰ κάμουν ! μαθήματα εἶναι αὐτὰ, δὲν εἶναι μασκα-
 ραλικία , ἐπειτα φαίνεται ὅτι ἀγωνίζονται εἰς τὰ πέν-
 τε ἄβλα', δὲν ἀκοῦς ; τρέχουν τὴν νύκτα ἐπάνω κάτω,
 ποῖος πρῶτα νὰ φθάσῃ τὸ σημεῖον διὰ νὰ λάβῃ τὸ
 βραβεῖον τῆς νίκης . εἶναι καὶ ὀλίγος καιρὸς ὅπου
 ἤρχισαν καὶ τὴν φιλολογίαν, καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν
 μελέτην ὅπου κάμουν, κατεκομάτισαν καὶ τὰ βιβλία-
 μου . εὐγέσας ! καὶ πάλιν εὐγέσας ἐπιμελεῖς ποντι-
 κοί ! ἔτζι Σᾶς θέλω καθῶς ἐγὼ ὅπου εἶμαι οἰκοδασπό-
 τισ καὶ εἶμαι φιλόσοφος, ἔτζι καὶ ὄλοι σεῖς ποντι-
 κοί, κάτοι, σκυλλοί, ὄρνιθες, πετεινοὶ νὰ ἦσθε φιλό-
 σοφοί . ἄς φωνάξω τὰρα τῶν Κώσα, νὰ τὸν παραγγεί-
 λω, πρῶτον νὰ πάγῃ νὰ πῆ εἰς τοὺς ποντικούς, ὅτε
 τὸν ἀγῶνα τοῦ ὄρμου, νὰ τὸν ἀφένουν διὰ τὴν ἡμέ-
 ραν, διότι τὴν νύκτα συγχέουν τὴν μελέτην μου μὲ τὸ
 τρέξιμον ὅπου κάμουν . Κώσα . αἱ Κώσα !

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ .

Κώσας καὶ Φιλόσοφος .

Κώσας .

Τί μὲ κράζεις ἀφέντη ;

Φιλόσοφος.

Ἄνοητε! ὁ κέρακος κράζει. ὁ ἄνθρωπος φωνάζει, καὶ ὁ φιλόσοφος ὀμιλεῖ.

Κώσας.

Λοιπὸν τί μὲ θέλεις;

Φιλόσοφος.

Νὰ ἀνέβης ἐπάνω εἰς τὴν ὄροφὴν καὶ νὰ εἰπῆς μὴ τὸν τρόπον γλυκὺ εἰς τοὺς ποντικούς, ὅτι ἂν ᾔναι δυνατόν τὸν τὸν ἀγῶνα τοῦ δρόμου νὰ τὸν γυμνάζονται τὴν ἡμέραν, καθότι τὰς νύκτας ὁ ἀφέντης μου καταγίνεται εἰς φιλοσοφικὰς μελέτας καὶ συγχέονται αἱ ἰδέαι του.

Κώσας.

Δὲν ἤξεύρω ἀφέντη τὴν γλῶσσαν τους, καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ κάμῃς τὸν κόπον νὰ τοὺς παραγγείλῃς μόνος σου.

Φιλόσοφος.

Σὺ ἂν δὲν ἤξεύρεις τὴν γλῶσσαν των ἐκεῖνοι ὅμως ἤξεύρουν τὴν ἐδικήν σου.

Κώσας.

Μάλιστα. ἔξερουν ἐκεῖνοι τὸ λυχνάρι γὰρ νὰ κλέψουν τὸ φυτῆλι, καὶ τὰ κερὰ ποῦ τὰ ἔχω, ἔχουν τῶρα δύο ἡμέρας ὅπου ἔμαθαν καὶ τὸ πιθάρι τοῦ λαδίου, εἶναι μάλιστα καὶ ὄσω πεσμένοι μέσα.

Φιλόσοφος.

Βέβαια! εὖν δὲν φροντίζεις νὰ τοὺς δίδῃς τὰ ἀναγκαῖα καθὲ βράδυ κερὰ καὶ φυτίλια διὰ νὰ μελετοῦν

τί γὰρ κάμουν, καὶ ἐκείνοι τὰ πέρνουσι μόνοι τῶν δῖν
τὸ κῆρύκειαι;

Κώσας.

Ὅτι ὑποθέτωμεν ὅτι τὰ φυτίλια καὶ τὰ κερὰ τὰ θε-
λουνε γὰρ τὴν μελίτην, ἀπὸ τοῦ ἔπισταν καὶ δύο μέρ-
τὸ πιθάρι τοῦ λαδοῦ αὐτὸ πάλιν τὸ τὸ λίς;

Φιλόσοφος.

Φαίνεται ὅτι τὴν τὸ καλοκαῖρι ἀρχισαν καὶ τὸν ἀ-
γῶνα τῆς πύλης, καὶ τοὺς ἀναγκαιοὶ τὸ λάδι. δὲν
παρατηρεῖς ὅταν δύο ἀθληταὶ παλαίουν ὁποῦ ἀλείρων-
ται λάδι διὰ τὴν γλυκερῶν; (Ὁ Κώσας σκέπτεται
εἰς τὰς ἀνοησίας τοῦ φιλοσόφου)

Φιλόσοφος.

Τὴν συλλογίζεσαι; πῆγαινε ὀλίγωρα δὲ αὐτὸ ἄπὸ
εἰς εἶπα.

Κώσας.

Εἶπες ἀρέντη τί συλλογίζομαι;

Φιλόσοφος.

Κώσας.

Εἶπες τὸ καλοκαῖρι, καὶ θυμήθηκα τὸν τόπον μου,
ὅταν ἐλαῖ ἀρχίτη τὸ καλοκαῖρι καὶ ἡμετέρας; ζέσαις
μερικτοὺς ἀνθρώπους τοὺς σέλουνε μάρκα γὰρ τὴν τῆς
νο. εἶδω ὅπως ἐπὶ Πόλι πιφύει τοὺς σέλουνε εἰς τὸ
καρπὸν Καπού ἢ εἰς τὸν Κουδουνά.

Φιλόσοφος.

Και τί έννοσις μέ τουτο;

Κώσας.

Κα! ξέρω γώ!

Φιλόσοφος.

Εκατάλαβα άνόητε πυῦ βαβύνης, σέ φαίνεται ἔτιωσ παράδοξον, διότι σέ εἶπα δια τούς ποντικούς ὅτι με-
 λιστοῦν καί γυμνάζονται τοῖς κρῶνας, πλὴν δέν σά συ-
 νερίζομαι, διότι δέν γνωρίζεις τήν φιλοσοφίαν, καί
 αἰολούθως τήν μετεμψύχωσιν τῶν ἀνθρώπων εἰς ζωῶν καί
 ὅτι οἱ ποντικοί πάλαι ποτέ ἦσαν φιλολόγοι καί ἀθλη-
 ταί, οἱ δέ ὄντι ὠτακουσαί, καί καθιξῆς ὅλα τά ζωῶν
 ἀναλόγως τῆς ιδιότητος καί τῆς μορφῆς, τῆς ὁποίας
 ἔτυχον, ὅταν ὅμως σέ διδάξω τήν φιλοσοφίαν, τότε
 καταλαμβάνεις πόσον τώρα εἶσαι άνόητος.

Κώσας.

Τί; θα κάμεις κ' ἐμένα φιλόσοπον;

Φιλόσοφος.

Και σέ θέλω πλέον τοιοῦτον ἀγράμματον; βέβαια! κ'
 εἶναι θα κάμω, καί τῆν Ἀσπασίαν· μόνον νά ἐνθυ-
 μῆται νά δίδῃς κάθε ἐσπέραις εἰς τοῖς ποντικούς κει-
 ριά δια τήν μελέτην των, καί λάδι δια τό γυμνά-
 σίόν των.

Κώσας.

Κερίά καί λάδι θα τοῖς δίδω κάθε βράδυ, μόνον τά

λόγῳ ὅπου μὲ εἶπες νὰ τοὺς πῶ δὲν τὰ θυμοῦμαι.

Φιλόσοφος.

Ἐγὼ τὰ γράφω, καὶ τώρα μάλιστα θὰ πᾶγω εἰς τὸ
σπουδαστήριόν μου, διὰ νὰ τοῖς γράψω μίαν εἰδοποι-
σίαν (ἀναχωρεῖ)

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ.

Κώστας μόνος.

Καλὸς ἢς τόσο ζευζεύχτε τοῦ διαβόλου ὁ Μπουτχλᾶς.
νὰ θαρρήῃ πῶς μαθεῖνουνε οἱ κοντικοὶ γράμματα, μὲ πω-
ραγγέλει νὰ τοὺς βάζω καὶ κάθε βράδυ κερὶ καὶ λά-
δι, ἐκεῖνοι τώρα κοντεύουν νὰ τὸν καταφέρουνε, νὰ
τοὺς βάλω καὶ αὐτὰ ὅπου λέγει, δὲν εἶναι ἀμφιβολία
ὅτι καμμιὰ νυκτιὰ τὸν πνίγουνε· κ' ἐκεῖνοι θὰ γένου-
νε πλεὸς παχύτεροι ἀπ' αὐτόνα! ἐγὼ πάλαι ξέρω τὴ
δουλιὰ μου, κάθε βράδυ θὰ τὸν λέγω ὅπου τοῦ βάζω
ἀπὸ μιὰ ὀκτὼ κερὶ, καὶ δυὸ ὀκτῶδες λάδι, καὶ νὰ γέ-
νω σύντροφος μὲ τὸν μπακάλη, νὰ κάμω τὴν τύχη
μου σὲ κανένα δυὸ χρόνους· ναί! νὰ τὸν θυμίσω νὰ
τοὺς δίνῃ καὶ τίποτες φαγί, καὶ τότε θὰ τὴν ἔχω κα-
λῆτερα, καὶ ὕστερα νὰ τὸν μουντζόσω πεντ' ὀκτὼ καὶ
δύο ἀπίσω. καλὰ λέγουν ὅτι οἱ πολλοὶ διαβασμένοι
γίνονται τρελλοί. ὁ Θεὸς χωρὲς τὸ δάκκαλό μου, ὅπου

δέν ἤξερε γράμματα γιὰ νὰ μάθω κ' ἐγώ, νὰ! ὡς τὰ
 ὕστερα τὲ ἤθελα νὰ γένω

Σ Κ Η Ν Η Ε Ν Ν Α Τ Η .

Κώσας καὶ φιλόσοφος.

(Ὁ Φιλόσοφος εἰσέρχεται κρατῶν τὴν εἰδοποίησιν)

Φιλόσοφος.

Ἴδοῦ! (δεικνύων τὴν εἰδοποίησιν) λάβε τὴν, καὶ πῆγαινε
 νε τοιχοκόλλησέ τὴν ἐπάνω εἰς κανένα μέρος δια νὰ
 τὴν ἰδοῦν ὅλοι.

Κώσας.

Ἄφέντη! δέν τὴν διαβάξῃς ν' ἀκούσω κ' ἐγώ τὲ τοῦ
 ἔγραψες;

Φιλόσοφος.

Μάλιστ' . . . (ἀναγινώσκει τὴν εἰδοποίησιν) «Χαίρει
 τε ἀπαξάπασα νεολαία τῶν κατοικούντων ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ μυῶν,
 Σημανθέντος μοι τοῦ πόνου, ὃν ὑμεῖς κατὰ πάντα νύκτα
 καταβάλητε, ἐδξέμοι σιτηρέσιον ἀνά πᾶσαν ἐσπέραν
 ὑμῖν δῶναι· δέομαι οὖν ὑμᾶς ὅπως τὸν τῆς
 δρόμου ἀγῶνα, οὐ νύκτωρ ἀλλ' ἡμέραν ἀγωνισθεσθε.
 Ἐρῶσθε.

Βουδρομεῶνος ἰδ' . μεσοῦντος.

Ὁλυμ. ἀρχ.

Κώσας.

Ἄμ' ἐφαγὶ ἀρέντη δὲν θὰ τοὺς δίδομεν;

Φιλόσοφος.

Δὲν φυλάγω νὰ μὲ τὸ πῆς ἐσὺ, ἐγὼ ἀμέτῳς ἐσκέρθην
καὶ περὶ τούτου, μόνε πῆγαινε ἐ.ὐ νὰ τὴν κολλήτης.

(Δίδει τὴν εἰδοποίησιν εἰς τὸν Κώσα, αὐτὸς δὲ λαμβανῶν αὐτὴν ἀναχωρεῖ).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ.

Ὁ Φιλόσοφος μόνος.

Ἡρχισα πλέον νὰ (ἀ)ῶ τὴν οἰκίαν μου εἰς φιλοσοφικὴν
τάξιν, μένει τὴν ὁ ὑπέρτης μου καὶ ἡ κόρη μου
νὰ γείνοιεν φιλόσοφοι, καὶ πρέπει νὰ ἐπιμεληθῶ εἰς
τρὶς χρόνοις νὰ τοὺς τελειοποιήσω, διότι μεταξύ τριῶν
χρόνων ἐμβαίνει καὶ ἡ ἀεροστατικὴ μηχανὴ τοῦ Γκρίν
εἰς ἐργεσίαν καὶ ἀρχίζουν πλέον τὰ νέα ταξίδια με-
ταξὺ Σελήνης καὶ γῆς, ἐλπίζω ὅμως ἀρχήτερα νὰ κα-
τασκευάσῃ οἱ κάτοικοι τῆς Σελήνης ἀεροδρομικὴν μη-
χανὴν καὶ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν γῆν μας, πρὶν ὑπάγωμεν
ἡμεῖς ἐκεῖ. τότε πλέον θὰ προσκαλέσω ὅλους τοὺς φι-
λοσόφους τῆς Σελήνης νὰ καταλύσῃν εἰς τὴν οἰκίαν
μου. εἶναι ὅμως ἀληθινόν, ὅτι θὰ θαυμάσῃν διὰ τὴν
φιλοσοφικὴν μου οἰκίαν, θὰ εἰδοῦν ἕνα φιλόσοφον,

τόν πετεινόν μου ἀερολόγον καί προφήτην, τοὺς πον-
 τικούς τῆς οἰκίας μου φιλολόγους καί ἀθληταίς τῶν
 πέντε ἀγώνων, τόν σκυλλόν μου ἀκροαματικόν φιλόσο-
 φον, ἕως τότε θά κάμω φιλόσοφον καί τήν κόρην μου
 καί τόν Κώσα, καί μέ αὐτᾶ ἐλπίζω νά ἐλκύσω καί κα-
 νένα ἀπό ἐκείνους τοὺς φιλοσόφους νά δώσω τήν κόρην
 μου. Ἴδού εὐτυχία ἔ νά κάμω καί Σελήνιον συγγένει-
 αν! λησμόνησα ὅμως τοὺς ψύλλους τῆς οἰκίας μου νά
 διδάξω καρμίαν ἐπιστήμην, (Συλλογίζεται ὀλίγον παρα-
 τηρῶν τῆς χειρὸς του) ἰδού! βλέπω ὅτι οἱ ψύλλοι τοῦ
 σπητιοῦ μου ἔχουν τήν ἐπιτηδειότητα νά φλεβοτομοῦν!
 λοιπόν ἤμπορῶ καί αὐτοὺς νά τοὺς κάμω Ἰατροὺς, βο-
 τανικόν κῆπον δέν ἔχω, ἐλπίζω ὅμως ὡς νά μάθουν
 καλά τήν Ἰατρικὴν γίνεται καί ὁ βοτανικὸς κῆπος τῆς
 Ἑλλάδος, καί τοὺς εἰδῶ ἐκεῖ διὰ τήν σπουδὴν τῆς βο-
 τανολογίας .

Σ Κ Η Ν Η Δ Ε Κ Α Τ Η Π Ρ Ω Τ Η .

Φιλόσοφος καί Κώσας :

Κώσας .

Τὸ ἐκόλλησα ἀρέντη τὸ γράμμα, καί ἄλλοι οἱ ποντικοὶ
 ἄς ᾔναι καλά οἱ καίμενοι σὲ εὐχηθήκανε, καί μέ πα-
 ρακάλεσαν νά μὴ ἔσχῶ τὸ βράδυ τὰ ὅσα τοὺς γρά-

φεις να τα πηγαίνω .

Φιλόσοφος .

Βέβαια ! πρέπει να τα πηγαίνεις . είδες τώρα πώς ή-
ξούρουν οι ποντικοί την γλώτταν ; τ' ακουτες με τα
αυτιά σου ; λοιπόν πάρε παράδειγμα και κρίταξε και
σύ να προκόψης , διότι δεν ήμπορώ να έχω αριλότορον
άνθρωπον εις την οίκίαν μου ειπέ με , διόλου επέ
ζωής σου δεν έδιάβασες τίποτε ; δεν επήγες εις κανέ-
να σχολειόν ;

Εώσας .

Νά σε ειπώ άφέντη τι έδιάβασα ! έδιάβασα πρώτα την
φυλλάδα , ύστερα το φτοήχι , καταπόδι το ψαλτήρι , και
όλουσερνά έδιάβασα και τον μιτό 'Απόστολο με τον ή-
χιό , έπειτα με κάμανε κάλανάρχο , ύστερα με κουρέψα-
νε και 'Αναγνώση της εκκλησιάζ , τότε έγω θέλησα να
έμπω και σ' το 'Ελληνικό το σχολειό , ο Γέροντάς μου ό-
μας δεν μ' άρισε , Θεός χωρέστονα . τι θέλεις , με εί-
πε , τα 'Ελληνικά· να , κ' έγω 'Ελληνικά δεν ξέρω αλλά
έγεινα Δεσπότης , και ακόμα τι ήμπορώ να γένω . με
είπε , γράψιμον όπου δεν ξέρω , ν' αντιγράψω τα μυρο-
δοχάρτια και της μερίδαις , γιατί κ' εκείνος με είπε .
άφου έγεινε Δεσπότης , ύστερα έμαθε να γράφη , εύχαινα
με είπε , το βράδυ τάχα πως θα σεργιανίση τα μνήμα-
τα τα ρωμαίικα , και άντέγραφε από της πέτραις επά-
νω τα γράμματα , κ' έτζι λίγο λίγο έμαθε . για την υπο-

22110

γραφή του όμως με είχε ειπεί, πούναί μονοκονδυλιά
 εδυσκολεύθη εις τήν ἀρχήν νά τήν κάμω. ὕστερα ὅμως
 εἶχε ἕνα Διάκο πολύ προκομμένο, ὁποῦ ἔξερε κ' ἐξέπε
 γούσε τοῦ Ἀλεξάνδρου τή φυλλάδα καί τοῦ ἐπινοῦ τῆ
 προπάγια, αὐτός λοιπόν ὁ Διάκος ἔγραψε τήν ὑπογρα
 φή τοῦ ὕστερα εἰς τόν ἐπίτροπον καί τήν κάμανε Ἑλλη
 νικό δάσκαλο. τότε ὁ γέροντάς μου μ' ἐπῆρε καί πῆ
 γαμε μαζί σ' τὸ Σουλταν Μπαγιαζίτη, κ' ἐπαράγγει
 λε καί τοῦ φηχάτανε μιὰ βούλα, καί με αὐτήν πα
 τοῦσε κ' εὐχαίνε τ' ὄνομα του μονοκονδυλιά. ὕστερα εἰς
 ἐπέθανε τήν ἐπίτροπον ὁ καντηλιανάρτης γιατί ἐπεργάζο
 νε κουμάει τὰ ὀνόματά τους.

Φιλόσοφος.

Ἐξ ὧτων εἶπες, φαίνεται ὅτι ἔχεις σοικειώσεις γινώ
 σεις, καί ἐλπίζω ἕως ἔτου ἀρχίζωμεν τὰ ταξίδια τῆ
 Σελήνης νά γείνης ἐνταλῆς καί κατὰ τήν φιλοσοφίαν.

Κώσας.

Τί; θά πάμε ν' ἀρχώμεθα ἀρέντη, ἀπάνω σ' τὸ φηγγάρι;

Φιλόσοφος.

Βέβαια! αὐτό δ' ἀ προσπαθοῦμεν ἡμεῖς μερ καί φιλόσο
 φοι, καί κινεῖσθεμεν νά τὸ ἐπιτύχωμεν, καί θ' ἀρχί
 σωμεν διαφορούς πραγματείας νά φερτόνωμεν σ' τήν α
 εροβατικὴν μας μηχανήν, καί θά τας πωλοῦμεν ἀλλεῖ
 ὅταν φθάσωμεν.

Κώστας.

Και είναι κ' εκεί άνθρωποι καθώς είδα
Φιλόσοφοι.

Είναι βέβαια! μάλιστα δύο ειδών άνθρωποι, αυτόχθονες,
και άπικοι.

Κώστας.

Τι θα είπῃ αὐτόχθονες άρέντη! και τι άπικοι;
Φιλόσοφοι.

Αὐτόχθονες λέγονται ὅτι ἐρυσσώτην ἀπὸ ἐκείνων τῆν
γῆν τῆς Σελήνης. άπικοι δὲ ἢ μετακινῶνται, ὅσοι ἀ-
πόδηται κινῶν εἶδῶ, και ἴσως ἀναγεννῶνται πάλιν ἐκεῖ.

Κώστας.

Καλά χωράφι λοιπὸν ἔχει τὸ φεγγάρι, ἀγροῦ φυτρώ-
νους και ἀβρώτοι!

Φιλόσοφοι.

Ἐντὶ καιρὸν και ἡ γῆ μας ἐγένετο ἀνθρώπους. ὕστερον
δὲως ἀπὸ διαφόρων μεταβολῶν, τὰς ὁποίας ἔλαβεν,
ἀδυνατήσεν εἰς τὴν περικοπήν τοιοῦτου κάρπου.

Κώστας.

Καλά άρέντη! και ἀπὸ τὸ φεγγάρι ὅταν πελαίνουσι
δὲν ἔρχονται πάλιν εἶδῶ;

Φιλόσοφοι.

Ὁχι! ἀπὸ ἐκεῖ μεταβαίνουσι εἰς ἄλλον πλανήτην, και
ἀπὸ ἐκεῖ πάλιν εἰς ἄλλον, και τοιοῦτοτρόπως καθίρει
ζῶναι αἱ ψυχαί και μεταβαίνουσι ἀπὸ πλανήτου

εις πλανήτην φθάνουν εις τὸ κέντρον του πλανητικῆς
 καὶ μας συστήματος.

Κώστας.

Τι εἶπες ἀρένη πλανήτης;

Φιλόσοφος.

Νό! τριάντα ἢ τριανταίνα μεγάλα ἄστρα, τὰ ὅποια
 βλῆκεις περὶ τὸν ἥλιον μας ὀνομάζονται πλανῆται.

Κώστας.

Κ' ἐκεῖνα εἶναι πολλὰ ἄστρα! . . .

Φιλόσοφος.

Ἐκεῖνα πάλιν σχηματίζουν ἄλλα πλανητικὰ συστή-
 ματι. καὶ ἔχουν χωριστοὺς ἡλίους τοὺς ἀπλανητικῶς
 ἀστέρας.

Κώστας.

Λοιπὸν ἀπὸ κανίνα ἄλλων πλανητικῶν δὲν ἔρχονται εἰς
 ἀφρώποι;

Φιλόσοφος.

Μάλιστα. ἔρχονται οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ Ἄραβες. αὗτοι
 εἶναι κάτοικοι τοῦ Ἐριου, καὶ ἔτι ἀπὸ τῆς ἀπηνήσκου
 καὶ, ἀναγεννῶνται εἰς εἰς τὴν γῆν μας.

Κώστας.

Τί; Ἄραβες ὀπου λές, οἱ Ἀρίπιδες εἶναι;

Φιλόσοφος.

Μάλιστα!

Κώσας.

Γίγνεται λοιπὸν εἶναι Μιχῆροι;

Φιλόσοφος.

Διότι ὁ Ἑρμῆς εἶναι πλησίον τοῦ Ἥλιου, καὶ ὅλοι
ἐκεῖ οἱ κατοικοῦντες εἶναι Μιχῆροι, καὶ ὅταν μεταβαί-
νουν εἰς τὴν φυλάττουσαν τὴν εἰδίαν των μορφήν.

Κώσας.

Τί πράγματα εἶναι σ' τὸν κόσμον, κ' ἡμεῖς οἱ κητέμενοι
εἰς ἀγαθὰ μὲν δὲν τὰ λέγομε!!! πές με δὲ τωρι,
ἀφέντη! τί ἐὰν φορτώσωμεν γὰρ νὰ πᾶμε πράγματα
διὰ τοῦ σ' τοῦ φεγγάρη;

Φιλόσοφος.

Ὁ δὲ φορτώσωμεν τὸ δέκατον ἑνάτου αἰῶνος τοῦ Νο-
μικῶς μὲ τὰς Δικαιοσύνας των, τοὺς Ἱατροὺς μὲ τὰς
ἐπιστημονολογίας των, τοὺς Διδασκάλους μὲ τὰς Γραμμα-
τικὰς των, τοὺς Στρατιωτικοὺς μὲ τὰ ὄπλα των, τοὺς
ἐφημεριδογράφους μὲ τὸν Πατριωτισμὸν των, τοὺς Προ-
ληπτικοὺς μὲ τὰ ὑποκαταστάματα των, τοὺς ὑπαλληλικούς
μὲ τὴν ραδιουργίαν των, τὸν Κλητοθετὸν μὲ τὸν Βι-
ραρχίαν του, τὸν φίλον του μὲ τὴν ὑποκτον μετάρρη-
σίν του, τὸν ἐναντίον των μὲ τὴν δημιουργηθεῖσαν νε-
οελληνικὴν ἐκκλησίαν του, τοὺς Βραχμάνους μὲ τὴν
ὑποκρισίαν των, τοὺς Πατριώτας μας μὲ τὸ ἀγκυρωθῆ-
ν των, τοὺς ὑπουργοὺς μὲ τὰς ὑποσχέσεις των, τοὺς
ἐκπτώτους ὑπουργοὺς μὲ τὰ κρηματισμένα μούτρα των.

ως γυναικας με τα; μοδας των, τους νεους και νεες
με τους ερωτας των, και τελος τους Ληαιους με τη
Γκιλωτινι των, διοτι αυτα ειναι τα ευθονοτερα και
αφθονοτερα προιοντα της γης μας κατα τον δεκατο
ενατο αιώνα.

Κώστας.

'Αρέντη! 'Αρέντη! φθάνει πλάι μη βάζεις άλλους, ε
γω φοβομαι να ερω με τόσο καλομααλικη, γρ
αν πειχ αυτη η μηχανη που λεε; μες τη θαλασσα
τισο μαρος και πνιγουαν, επειτα τι κάμει;

Φιλόσοφος.

Μην φοβείσαι, εμβα σε λεγω!!

Κώστας.

Του κακου δεν μπινω...

Φιλόσοφος.

Εμβα και τους ασφαλιζομεν...

Κώστας.

Τι θα ειη ασφαλιζομεν;

Φιλόσοφος.

Τους σιγουραζομεν, δηλαδη τους γραφομεν εις την
σιγουρια.

Κώστας.

Κ' εχει ποτε η σιγουρια τοσα να πληρω η αν πνιγου
να ολοι αυτοι;

Φιλόσοφος.

Τοὺς σιγουράωμεν εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους,
διὰ τοῦτο καὶ δὲν τοὺς ἐβαλα μέγα.

Κώσας.

Ἀπ' ἐκεῖ ἀρέντη! δὲν θὰ φέρωμεν τίποτε πράγματα
εἰς;

Φιλόσοφος.

Μάλακα! ἀπ' ἐκεῖ θὰ φέρωμεν ἀρκετὰ συντάγματα καὶ
τὰ πωλήσωμεν εἰς μερικὸς τόπους τῆς γῆς μας ὅπου
δὲν ὑπάρχουν.

Κώσας.

Τί πράγματα εἶναι αὐτὰ τὰ συντάγματα; δὲν τὰ ξέρω.

Φιλόσοφος.

Ἐβραία δὲν τὰ ἤξεύρεις, καθότι δὲν εἶδες ποτέτου ται-
αῦτα πράγματα.

Κώσας.

Σ' τὸ πρῶτό μου ἀφεντικό ὅπου ἦρουν, ἔφερνε τὸ Πα-
κὸν καὶ γραμμένα χαρτὰ καὶ τὰ λέγανε γαζέτες
καὶ εἰς μέσα ἦταν γραμμένα ὅλα συντάγματα.

Φιλόσοφος.

Ἐκεῖνοι ὅπου τὰ ἔγραφαν δὲν εἶχον καμμίαν ὑπηρεσί-
αν, ὅταν ὅπως ἐλάμβαναν βέσιν, δὲν ἔγραφον πλέον
ταῦτα πράγματα, καὶ ὅσας γαζέτας ταῦτα εἶχον
περισσεύεως τὰς ἐδίδον διὰ τὸ χρέος των εἰς τὸν
Βασιλέα μὲ τῆς οὐκ, ὑπερὸν μέλιτα οἱ ἴδιοι αὐτοὶ

εβαλον εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ὄσους τὰ ἔγραπον .

Κώσας .

Καλὸν λοιπὸν παρὰ τὰ πιάσωμεν μὲ αὐτὴν τὴν πρῶ-
μάτεια !!

Φιλόσοφος .

Καλὸν καὶ κελὸν !!

Κώσας .

Ἀρέστη ! καρμιά ἄλλη δουλίτσα εὐκολὴ δὲ μὲ μᾶ-
θαίνεις νὰ καζαντήσω καρπούσα πα, αδάκια .

Φιλόσοφος .

(Συλλογίζεται ὀλίγον) νὰ σὲ διδάξω τὴν ὠτακουσικὴν .

Κώσας .

Καὶ σιτὶ μέρος περνᾷ αὐτὴ ἡ τέχνη :

Φιλόσοφος .

Ἦπαγε εἰς διάφορα κράτη, καὶ παρατήρησε τοὺς ἐκεί-
ἐσυνόμους, ἂν μὲν ᾖναι Δημοτικαὶ ρεῦμα, διότι ἐκεί-
δὲν ἔχει χόραν, ἂν ὤπως εἶναι Βασιλικαί, τρέχα ἀ-
μύσιας, ὅσοι ἀναφορὰν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυ-
νομίας, καὶ τὰ ἔχεις καὶ μιστὸν κολόν, καὶ ὅποιον ἔ-
χεις ἐχθρὸν τὸν ἐκδικῆσαι μὲ αὐτὴν τὴν τέχνην . ἢ
ξυρῆς ἐγὼ πόσα ἐκέρδισα ἕνα καιρὸν εἰς μερικὰ μέρ-
ρη τῆς Γερμανίας, καὶ εἰς τινὰ Βόρεια, καὶ ἀπὸ τὴν
Ἑλλάδα ἀρκαζα ἀρκετὰ, ὕστερα ὅμως ἔταν εἶδα τοὺς
Δημοτικὸς Ἀσυνόμους, ἀνοιξαν καὶ τὴν γλωσσάν των
αἱ ἐργασίαι καὶ πολὺ περισσότερον ἐκείνη ἢ ἀναθί-

ματισμένη Ἐλπίς, δὲν πύγαινε παρακάτω καὶ ὁ μα-
χαρέτης ὁ Σατήρ, καὶ αἱ σήμεριναὶ ὅμως δὲν σὶ χω-
ρατίου, εἶχαν δὲν εἶχαν μᾶς ἐρευγάτεταν, ἐλπίω
ὅμως οἱ εἰσαγγελεῖς νὰ ἔλθουν ἀπὸ τὸ δίκυ των.
εἶχα ἀγοράσει ὅμως κ' ἐγὼ τὴν καὶ μὲν τὴν Ἐλο-
λάδα, δὲν εἶδνατο ὅμως νὰ ὑπεραπειθῆ τὸ σύση-
μά μας παρὰ πλὴ, ἐξ αἰτίας ὅπου ὁ ἀρχηγὸς της δὲν
ἔπειε πολὺ νερόν, καὶ διὰ τούτο τὴ φωϊότητος ἤτιν ἴ-
σχητή, ἔως εὖ ἀπέπνευσε. τῶρα ἔχω τὰς ἐλπίδας μου
εἰς τὸν Τάταρην.

Σ Κ Η Ν Η Δ Ε Κ Α Τ Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α .

Μηρουχδάρης Φιλόσοφος καὶ Κώσας.
(ὁ Μηρουχδάρης εἰσέρχεται αἰφνης, κρατῶν μίαν ψίβδον,
ἧς ἐστὶ τὸ σῆμβολον τῆς ὑπηρεσίας του).

Μηρουχδάρης.

(Ἀποκρίνεται πρὸς τὸν Φιλόσοφον) Σὺ εἶσαι ἐκείνιος ὁ
αἰδῶπος ὁ φιλόσοφος;

Φιλόσοφος.

Ὅχι μόνον εἶμαι φιλόσοφος, ἀλλὰ καὶ ἐπιστημῶν ἀριστος.

Μηρουχδάρης.

Εἶναι προσαγῆ τοῦ χωριῦ μας νὰ φύγη ἀπ' ἐδῶ εἰς
τοὺς εἰλασιτισσάων ὄρωι.

Φιλόσοφος.

Διατί; τὸ αἴτιον ποῖον;

Μηρουχιδάρης.

Διότι ἡ χώρα μας ἰδῶ τέτοις ἢ φιλοσόφους δὲν βίβλων
ἔπε δὴ ἐράθανε ὅτι δὲν πικαίεις τίποτε, καὶ ὅπως
ἔρχεται ἰδῶ τὸν κόρμης σὺν τὰ μαυτρά σου, μάλιστα
καὶ ὁ Διαπότης σὲ ἀφάρσες, σὲ ἐναθμάτεις, σὲ κα-
ταρίσθηκα, σὲ εἶπε νὰ γένης σὺν τούρπανο, νὰ μὴ
λάσσης, νὰ μὴ τρακίψης, νὰ κάρης λείτρα καὶ κασ-
οῖδα, νὰ σταίης νὰ τρίψης, καὶ ὅς τὰ υἱε, νὰ νὰ
κληρονομήης τὸ χονὲ του Ἰούδα, καὶ τὰραταβέματα
τα τοῦ Θεοφάνη τοῦ πατέρα σου νὰ τᾶχης σ' τὸ κῆ-
ράλι σου. (Ὁ φιλόσοφος φεύγειται σκιθραμπίζων)

Κώσας.

(Γοῖς τὸν φιλόσοφον) Ἀφέντη! τὸ χονὲ πάρεται
γλατί χρεαίεται γές τὸ σπῆτι, καὶ τὰραταβέματα
τοῦ πατέρα σου ἂν δὲν τὰ βέλης ὄς τα σμένα.

Φιλόσοφος.

Ἦ δὲ θορὸν πρὸς τὸν Μηρουχιδάρη) ἰῶ ἀποβ' α-ε! ἰῶ
σὲ λέω, βλέπεις ἐκὶ ἡ φαντάσια του ὡς π.ῦ τον ἔ-
φρη; δὲν γ' ἔβρεις ἀνοητε, ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀπορρο-
λάματα τῆς φαντασίας σου;

Μηρουχιδάρης.

Φιλόσοφέ μου ἰλα σ' τὸ νοῦ σου, ἐγὼ εἶμαι ἄθροιστος
ἀπ' ἰδῶ χωριανὸς καὶ Μηρουχιδάρης, φέματα δὲν σὲ λῆ-

γω, και ουτε εφαντακτικα, με εφωναξαν εις το Κελι
οπου ητον ο Καψιμαλης, οι επιτροποι και ο Κεχα-
γιας, και μ' εδωσανε και αυτο το γραμμα (τω δει-
κνυει εν εγγραφον) οπου τογραψεν ο γραμματικος του
χωριου μας, λοιπον με το καλον μαζωξε ταπραμα-
τα σου και αυριον τετοια ωρα να φυγης, να που σε
το λεγω § ..

Φιλόσοφος.

Σε φαίνεται ανόητε! Διότι όλα είναι κατά φαντασίαν
και συ και εκείνοι και το Κελίσας.

Μιουχδάρης.

Το Κελί το έχουσε εδω παρακάτου, και αν θέλεις έλα
να το δγής.

Φιλόσοφος.

Σε φαίνεται ότι είναι εδω παρακάτου.

Κώσας.

(Προς τον φιλόσοφον) "Οχι αφέντη, κ' εγω το ξερω
οπου είναι εκει, οπου λεγει η αφεντιά του!

Φιλόσοφος.

(Προς τον Κώσα) Σε φαίνεται και ετίνα ανόητε.

Μιουχδάρης.

(Με θυμόν) "Ανοιξε τα μάτια σου, αυριον να μη σε
ιδω, γιατί εσυ το ξερεις.

Φιλόσοφος.

Σε φαίνεται,

Κώσας.

(Πρὸς τὸν Μιουχδάρη) Τὸ πῆς δὲν τὸ πῆς ἐμεῖς
 φύγωμεν γλιγωρα καὶ θά πάμε γιὰ τὸ ψεγγάρι.

Μιουχδάρης.

Σ' τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ πάντες, εἰδῶ μόνε νὰ μὴ σὰς
 δῶ αὔριον.

Φιλόσοφος.

Σὲ φαίνεται ὅτι θὰ γείνει αὔριον.

Μιουχδάρης.

(Μὲ θυμὸν) Τώρα ἐγὼ νὰ σὲ δείξω ἂν μὲ φαίνεται
 πῶς (κτεπῶ τὸν φιλόσοφον).

Φιλόσοφος.

Τί μὲ κτεπᾶς;

Μιουχδάρης.

Σὲ φαίνεται ὅτι σὲ κτεπῶ (τὸν κτεπῶ καὶ ἀλλήν)

Φιλόσοφος.

Θὰ σὲ πᾶρω εἰς τὴν Πόλιν.

Μιουχδάρης.

Σὲ φροίνεται (πάλιν τὸν κτεπῶ).

Φιλόσοφος.

Θὰ σὲ προσκαλέσω εἰς τὸ Κελί.

Μιουχδάρης.

Σὲ φαίνεται ὅτι θὰ μὲ προσκαλέησιν εἰς τὸ Κελί.

Κώσας.

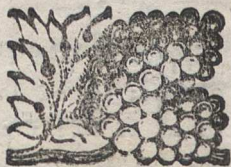
(Πρὸς τὸν Μιουχδάρη) Μὴ δέρηγες τὸν ἀρέστη μου

γιατί θ' ἀβυσθήτη καὶ δὲν θὰ μπόρῶμεν νὰ πᾶμε
εἰς τὸ φεγγάρι.

Μησοχάρης.

(Πρὸς τὸν Κόρα) Νὰ σὲ τὸν κίω γὼ νὰ μὴ μπο-
ρέση μῆτε γιὰ τὸ φανάρι νὰ πᾶγη, ὅχι εἰς τὸ φεγγάρι.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΡΑΞΕΩΣ.

ΠΡΑΞΕΙΣ Γ.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

(Ἀσπασία μόνη λυπομένη διὰ τὴν ἀεργοποίησιν τῆς Ζωήτιζας) .

Διατί ἄραγε ἄργησε νὰ ἔλθῃ ἡ Ζωήτιζα ; μήπως καὶ εὐρίσκειται ὁ Λέανδρος εἰς τὰ λούστια καὶ λυπῆται νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ μὲ τὸ πῆ ; ἢ μήπως καὶ ἡδὴν ἔχει τὸ ἀντικείμενον τῆς διασκεδάσεώς της καὶ λησμόνησε νὰ πικρέψῃ ; ἄχ ! πόσον ἡ ἀθλία εἶμαι ἀξιολύπητος ! εἰς μόνην τὴν Ζωήτιζα εὕρισκα ὀλίγην παρηγορίαν , ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τώρα εἰς τὰς δυσυχίας μου μ' ἐλησμόνησε . Ποίαν ἄραγε εἶδησιν περιμένω ν' ἀκούσω ; ἢ μόνη ἐλπίς μου , ἢ μόνη παρηγορία μου νὰ ἀσθενῇ καὶ ἐγὼ νὰ κάθημαι ἐδῶ ; ὄχι , θ' ἀρίσω τὴν συζολὴν κατὰ μέρος νὰ ὑπάγω μόνη μου νὰ τὸν εἶδῶ . ἀλλ' ἂν ὁ πατήρ μου αἴφνης ἔλθῃ καὶ μὲ ζητήσῃ νὰ κάμω ; ἄχ ἔρωτα ! εἰς ποίους παραλογισμούς μὲ

ρίπτεις; είναι ποτέ δυνατόν νὰ ὑπάγω εἰς επισκεψί-
 του; τί θὰ νομίσαι ὁ κόσμος; τί θὰ εἰπέῖ ἡ ἀδελφή τοῦ,
 ἢ ὅποια ἀκόμη δὲν μὲ γνωρίζει; τί ἤλθες; τί ἀγα-
 πᾶς; τί νὰ τὴν ἀποκριθῶ ἢ δυσυχῆς; ἀλοίμονον εἰς
 ἐμὲ! ἀπελπίσθηκα! ἐχάθηκα! . . . (κλαίει).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ζωήτζα καὶ Ἀσπασία.

Ζωήτζα.

Καλὸ δὲν μὲ λέγεις τί ἔχεις ὅπου ἐπῆρες τὰ κλάμα-
 τα μὲ τὸ νοῖκι; τί εἶναι αὐτὰ ὅπου κάμεις; δὲν
 ἔρχεσαι εἰς τὸ νοῦ σου;

Ἀσπασία.

(Μὲ ἀδύνατον φωνήν). Ἄχ Ζωήτζα μου ἤλθες; . . . ἔ-
 σβυσα ἢ καίμῃνη . . .

Ζωήτζα.

Τί ἔπαθες δὲν μὲ λέγεις;

Ἀσπασία.

Καὶ μ' ἐρωτᾷς τί ἔπαθα;

Ζωήτζα.

Καὶ θέλεις νὰ μὴ σὲ ρωτήσω ἐνῶ σὲ βλέπω βουτημέ-
 νη μὲς τὰ δάκρυα;

Ασπασία.

Κλαίω διότι ἄργησες νὰ ἔλθης.

Ζωήτζα.

Τάχα δι' αὐτὸ, ἢ διότι δὲν σ' ἔφερα ὀγλίγωρα εἰδῆσαι;

Ασπασία.

Καὶ διὰ τὰ δύο.

Ζωήτζα.

Πιστεύω ὅμως ὅτι εἶναι περισσότερον ὁποῦ δὲν σ' ἔφερα ὀγλίγωρα εἰδῆσαι.

Ασπασία.

Μὴ μὲ πειράζεις δὰ τώρα. λέγετε τὸν εἶδος τὸν Διὸς ἀνδρῶν; πῶς εἶναι;

Ζωήτζα.

Πολλὰ καλὰ εἶναι.

Ασπασία.

Μὲ χωρατεύεις!

Ζωήτζα.

Βιάλιξα σὲ χωρατεύω.

Ασπασία.

Ἄρσὺ εἶναι καλὰ, διατι δὲν τὸν ἔκαμεις νόημα νὰ εἰλή;

Ζωήτζα.

Ἐννοιά σου δὰ γιὰ τὸτο, πρὶν τὸν κάμω ἐγὼ μὲ τὸν κομῶν ἐκείνος.

Ασπασία.

(Με ανυπομονησίαν) Καί τώρα θα έλθης

Ζωήτζα.

Όχι του χρόνου, σε θαυμάζωμαι ε' την ζωήν μου Ασπασία πώς είσαι τόσο ανυπόμονη, αν ήσουν εις τον δικόν μου τόν τόπον δέν ήθεύρω τί ήθελες να κάμης· δέν είχα εγώ φυγήν όπου τρεις μήνας έκαμα να τόν είδω;

Ασπασία.

Φαίνεται Ζωήτζα μου είσαι γενναιοτέρα από έμέ, εγώ τί να σε είπω, δέν είναι μόνον τρεις ημέρας όπου δέν τόν είδα; νομίζω ότι είναι τρεις χρόνοι.

Ζωήτζα.

Πρέπει έμως να ήται πλέον υπομονετική, διότι κόςσμος είναι αυτός, ήμπορεί να τόν τύχη υπόθεσις και ν' αναχωρήση δια δύο και τρεις μήνας, τότε δέν ήξύω τί θα κάμεις.

Ασπασία.

Παθαίνω τότε και γλυτόνω, νομίζεις ότι ήμπορώ πο-τί να υπερίσω την απουσίαν του χωρίς κίνδυνον ή ζωής μου;. ά; τ' αρίωμεν αυτά, δέν με λέεις δια-τί άργησεις τόσο;

Ζωήτζα.

Τί να σε είπω Ασπασία μου! καλύτερα να μη τά μα-χης διότι θα λυπηθής.

Ασπασία.

(Τρέμων) Τί είναι εἰς τὸ θεόσου λέγεμε ;

Ζωήτζα.

Μὴν τρομάζης δὲν εἶναι τίποτε διὰ ἡμᾶς, μόνον
ἐκείνον τὸν κακορίζικον.

Ασπασία.

(Τρέμουσα) Τί; διὰ τὸν Λεάνδρον νὰ μὴν εἶναι τίς;

Ζωήτζα.

Ἔλα δᾶ, μᾶς ξεκούφανες πλέον μὲ τὸν Λεάνδρον.

Ασπασία.

Ἀδελφί, δὲν μὲ λέγεις καθαρά τί εἶναι;

Ζωήτζα.

Τί νὰ εἶναι, ἡ Κοκῶνα Πολύμνεια ἔχει τώρα τρεῖς
μέρας ὅπου ἔδαιξε τὴν ῥίχνην τῆς εἰς τὸν Εὐκλείδην.

Ασπασία.

Βαλὲ μὴ μὲ τὸ λὲς τρελλαίνομαι.

Ζωήτζα.

Σὲ τὸ πῶ, δὲν σὲ τὸ πῶ, τὸ ἔκαμεν ;

Ασπασία.

Καὶ πῶς ἔτριξε ;

Ζωήτζα.

Μήπως ἠμπόρεσα νομίζεις νὰ τὰ μάθω κ' ἐγὼ καὶ
ὅταν ἐπῆγα ἡμῶν τὴν μητέρατῆς συλλογισμένην,
τα ἐμβῆκα εἰς τὸν ὄνδαν τῆς Πολυμνείας τὴν
ῥέτησα καὶ τὴν ἀνέφερα περὶ τῆς μητρὸς τῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000013166